

Når verden ændres

Et speciale omkring interaktionen mellem politikere og journalister

Pernille Jordansen Nielsen//Aalborg Universitet//10. Semester kommunikation//
Vejleder: Thomas Borchmann

Titelblad

Titel: Når verden ændres - Et speciale omkring interaktionen mellem politikere og journalister.

Aalborg Universitet: Speciale

Afleveringsdato: 1. Juni 2015

Retning: Kandidat, kommunikation

Anslag (med mellemrum): 173.212

Normalsider: 72,1

Vejleder: Thomas Borchmann

Pernille Jordansen Nielsen

Forord

Dette speciale er udarbejdet i forårssemester 2015 på Aalborg Universitet, institut for kommunikation og har til sigte at klarlægge interaktionen mellem journalister og politikere.

Tak til mine interviewpersoner, der alle deltog med stor engagement og passion og bekræftede mig i at mennesker, der arbejder i dette erhverv, vil alle samfundet det bedste.

Jeg gerne benytte dette forord til at takke min vejleder Thomas Borchmann, som lullede mig tilbage til universitet efter en lang barsel. Tak for din tålmodighed, for at stille krav, for ikke at nøjes. Tak, uden dig havde jeg ikke endt ud med dette speciale.

En tak til Lars Jensen der da tiden blev knap, hjalp til med at skripte interviews og til Mads Aagaard for sidste øjeblikks korrektur.

Også en tak til min lille familie bestående af min kæreste og datter, der begge har måtte nøjes det sidste halve år!

Pernille Jordansen, Aalborg Universitet 2015.

1. INDLEDNING.....	3
1.1 SPECIALETS ANLIGGENDE OG PROBLEMFOMULERING	4
1.2. VALG AF EMNE	4
1.3 FREMGANGSMÅDE I SPECIALET	4
1.4. SPECIALETS VIDENSKABSTEORETISKE AFSÆT.....	5
1.5 SPECIALETS STRUKTUR.....	5
2. TEORI	7
2.1 BORGERLIG OFFENTLIGHED	8
2.2 TEKNOLOGIENS ROLLE.....	14
2.2.1 Opsamling omkring teknologiens rolle	22
2.3 KOMMERCIALISERING.....	23
2.3.1. Opsamling omkring kommerialisering	25
2.4 PROFESSIONALISERING.....	27
2.4.1 Opsamling omkring professionalisering.....	33
2.5 DEBATFORRÅELSE VIA UNODER.....	34
2.5.1 Opsamling på debatforråelse via unoder.....	40
2.6 SAMLET KONKLUSION PÅ TEORIKAPITLET	42
3. METODE.....	43
3.1 DATAINDSAMLINGSMETODE -SEMI STRUKTUREREDE KVALITATIVE INTERVIEW	44
3.2. VALG AF INTERVIEWPERSONER.....	46
3.3. ANALYSEMETODE -KVALITATIV TEMATISK INDHOLDSANALYSE	49
4. ANALYSE.....	53
4.1. INTERAKTIONEN MELLEM JOURNALIST OG POLITIKERE	54
4.1.1 Den generelle udvikling.....	54
4.1.2 Generelle udvikling mellem journalister og politikere	57
4.1.3 Mediernes partiskhed.....	59
4.1.4 Mediernes position som fjerde statsmagt.....	61
4.1.5 Opsamling.....	62
4.2 TEKNOLOGIENS ROLLE.....	64
4.2.1. TV-mediets betydning, herunder monopolets brud	64
4.1.2 de sociale mediers betydning	66
4.2.3 . TV2 News og nichekanaler	69
4.2.4 Tempo.....	70
4.2.5 Opsamling.....	72
4.3 KOMMERCIALISERING	74
4.3.1 Kommerialisering generelt.....	74
4.3.2. Personfnidder og sensationsjagt.....	75
4.3.3. Mediernes diktat af den politiske debat.....	77
4.3.4 Opsamling.....	79
4.4 PROFESSIONALISERINGENS BETYDNING.....	81
4.4.1 Professionalisering af politikere.....	81
4.4.2 Professionalisering af journalister	83
4.4.3. Den kritiske journalist.....	85
4.4.4 Opsamling.....	86
4.5. UNODER.....	88
4.5.1. Mediernes negativitet.....	88
4.5.2. Mistillid.....	90
4.5.3 Tonen i debatten.....	92

4.5.4 Opsamling.....	94
4.6 OPSAMLING PÅ ANALYSEKAPITLET.....	94
5.DISKUSSION.....	97
5.1. METODOLOGISKE FORBEHOLD.....	98
5.2. IMPLIKATIONER.....	99
6. KONKLUSION	101
LITTERATURLISTE	103

For bilag, se vedlagt hæfte.

Abstract

In this thesis I seek to answer the following question:

How does politicians and journalist experience the development between them and which factors has contributed?

This thesis uses Roy Bhaskars approach to critical realism as the scientific paradigm. This paradigm assumes that reality is the focus point of the researcher, which must be submitted to understand. In the critical realism, the reality contains also supporting transcendent phenomena. The paradigm will give me an insight to answer my thesis question.

To answer my thesis question I have involved several theoretical parts including Jürgen Habermas and his analysis about the bourgeois public decay. Habermas, describe in his analysis that the public is in decay mainly because the commercialization of the medias, there has a direct impact of the manipulation of the citizens, which make the citizens unable to get valid arguments to debate the politics and society and therefor the public is decaying and corrupted. Furthermore I have included the French philosophy Pierre Bourdieu who also estimates the media is manipulative.

Beside the theoretic parts I have also included journalist, spin doctor and politicians to tell how they experience the interaction and the development of that. I have included two journalist from two different medias, one is cable based and the other is state-sponsored, the politics I have concluded is from the different spectrum from the political wings and finally I have included a former spin doctor now communications worker and to clarify their opinion about the interaction I have chosen to interview the parts in a qualitative thematic analysis and compare the groups.

The thesis can conclude that the interaction has changed and that several factors have had an influence on the interaction. Among those factors are; the technology, commercialization, professionalization and mischief. Whether the development has changed they agree that it has but a clarification whether the interaction has become more positive or negative, hasn't been possible to answer. The theoretical observations doesn't conform to the journalist and political, because they don't find the media predominantly manipulative.

1. Indledning

**Det er lige så vanskeligt at være en lille smule demokratisk, som at
være en lille smule gravid.**

Michael Davie

I dette kapitel vil jeg redegøre for specialets anliggende og problemformulering, samt fremgangsmåde og videnskabsteoretisk afsæt.

1.1 Specialets anliggende og problemformulering

Dette speciale har som anliggende at kaste lys over den udvikling, der har været i interaktionen mellem politikere og journalister. Dette set fra såvel teoretisk hold, som fra de involverede parter side. Udviklingen i interaktionen er fra teoretisk side overvejende beskrevet som problematisk, men dog også som havende visse positive elementer. Derfor vil jeg undersøge om de parter, der rent faktisk indgår i interaktionen har samme opfattelse som teoretikerne, herunder om parterne har oplevet en udvikling, og hvad der har bidraget til denne.

Specialets problemformulering er derfor:

Oplever politikere og journalister en udvikling i interaktionen mellem dem, og hvilke faktorer mener de har bidraget hertil?

1.2. Valg af emne

Jeg har valgt dette emne, da interaktionen imellem politikere og journalister har en betydelig relevans ift. kvaliteten af et demokratisk samfunds virke og beståen. Denne interaktion har, alene i min levetid, udviklet sig, og derfor finder jeg det interesseret at klarlægge hvilken udvikling, der har fundet sted, og hvordan den opleves af de involverede parter, som i kraft af deres adfærd, skønnes at være dem, der har bedst mulighed for at påvirke den. Derudover finder jeg medierne og deres påvirkning af den politiske debat interessant og, har selv stor politisk interesse, hvilket også har manifesteret sig løbende gennem min studietid på Aalborg Universitet.

1.3 Fremgangsmåde i specialet

For at indløse sit anliggende er specialet delt op i hhv. en teoretisk del og en empirisk del. Den teoretiske del behandler en række teoretikers indlæg, der belyser forskellige syn på udviklingen i interaktionen mellem politikere og journalister, samt de mulige årsager til denne udvikling. Der tages her udgangspunkt i Habermasses analyse af den borgerlige offentligheds forfald og fokuseres på udviklingsfaktorer som hhv. teknologi, kommercialisering, professionalisering og debatforråelse via unoder. Den empiriske del former sig som en analyse af to politikeres, en spindoktors og to journalisters syn på samme udvikling. Disse syn er indhentet gennem afholdelse af interview og underkastes en kvalitativ indholdsanalyse.

1.4. Specialets videnskabsteoretiske afsæt

Mit speciale er skrevet med afsæt i et kritiske realistisk grundsyn. Den kritiske realisme er en forholdsvis ny position, hvis sigte er at forsøge at bryde den logiske positivismes patent på realismen (Jespersen,2009).

Udgangspunktet for forskningsprogrammer, der baserer sig på realisme er, at virkeligheden eksisterer uafhængigt af den observerende og fortolkende videnskabsmand. Virkeligheden antages i den kritiske realisme dog ikke at kunne beskrives endeligt eller fuldstændigt, men kun at kunne tilnærmes. Foruden en ontologisk realisme og en epistemologisk relativisme, ifølge hvilken vores viden anses som fejlbarlig, karakteriseres den kritiske realisme også ved en metodologisk rationalisme. I den kritiske realisme vægtlægges særligt ontologien, idet denne anskues som stratificeret i forskellige lag, hhv. det transfaktuelle, det faktuelle og det perceptuelle lag. Ontologiske lag som vores forsøg på beskrivelse ideelt set må forholde sig til og forbinde.

1.5 Specialets struktur

Dette speciale er bygget op med seks kapitler. Kapitlerne er opstillet som følgende:

- 1. Indledningskapitel
- 2. Teorikapitel
- 3. Metodekapitel
- 4. Analysekapitel
- 5. Diskussions kapitel
- 6. Konklusion

2. Teori

**Hemmeligheden bag frihed er at uddanne folk, hvorimod
hemmeligheden bag tyranni er at holde dem i uvidenhed.**

Maximilien Robespierre

I dette kapitel belyses forskellige teoretiske bud på udviklingen i interaktionen mellem politikere og journalister. Der tages udgangspunkt i Habermasses analyse af den borgerlige offentligheds forfald og fokuseres på udviklingsfaktorer som hhv. teknologi, kommercialisering, professionalisering og debatforråelse via unoder.

2.1 Borgerlig offentlighed

Begrebet om den borgerlige offentlighed kan krediteres den tyske filosof Jürgen Habermas(1963), hvorfor jeg i det følgende vil introducere Habermas' begreb om den borgerlige offentlighed og hans tese om den borgerlige offentligheds forfald.

Tre sfærer

Habermas(1963) hævder, at et samfund kan ses som bestående af tre forskellige former for sfærer, hhv. den statslige, den private og den borgerlige sfære.(Habermas,1963,s. 30). De tre sfærer kan bedst beskrives i følgende model:

Samfund			Stat
	<i>Privat område</i>	<i>Offentlighed som område</i>	
Navn	Intimsfære	Kulturel offentlighed	Statsapparatet, der skal sikre:
Social aktivitet	følelser, det personlige	kunst, litteratur, teater	infrastruktur
Sted	hjemmet	sport, biograf, medier m.m.	almene retsforhold
Institution	familien	foreningen	sikring af produktionen i socialsfæren
Navn	Socialsfære	Politisk offentlighed	alt dette sker gennem: økonomiske (skat, tilskud), juridiske (love, domstole), ideologiske (skoler, undervisning) og fysiske (militær, politi) indgreb i samfundet.
Social aktivitet	privatøkonomi, herunder produktion, samt køb og salg af varer/arbejdskraft	politik og samfunds- økonomi, herunder sociale forhold	
Sted	arbejdsplads, butikker	parlamentet/medierne	
Institution	virksomheden	partiet	

Figur1 (Mortensen,1974, Habermas' offentlighedsmodel)

Modellen viser, hvordan de tre sfærer er adskilte, men har forskellige underkategorier i sig. Den private sfære skal ses ud fra to perspektiver – en intimsfære der hører til i hjemmet og en socialsfære, der foregår i dagligdagen, når vi som borgere bevæger os udenfor hjemmet (Habermas, 1963). Den statslige sfære skal ses som en form for offentlighed. Men da denne ikke er offentlig i den forstand, at alle har frit adgang til den, anser Habermas den ikke som offentlig, men som en mere lukket og ikke fuldstændig offentlig sfære (Habermas, 1963). I denne sfære har borgerne en individuel frihed, og staten opretholder denne ved at skabe og garantere den almene retsorden (Habermas, 1963, s. 18). Den sidste sfære, som er mest relevant for mit speciale, er den borgerlige/offentlige sfære. Denne kan forstås som den sfære, hvor privatfolk bliver samlet som publikum og dermed kan det siges, at den borgerlige sfære både er knyttet til privatsfæren og den statslige sfære og placerer sig mellem privatområdet og sfæren for den offentlige myndighed (Merkelsen, 2007). Denne nye offentlighed tjener borgerne med det formål at beskytte diverse forskellige interesser. For Habermas (1969) smelter den offentlige sfære sammen med den private og bliver dermed et produkt af samme myndighed, det følgende vil jeg beskrive den borgerlige offentlighed nærmere.

Definition af den borgerlige offentlighed

”Den borgerlige offentlighed kan i første række forstås som den sfære, hvor privatfolk er samlet til publikum” (Habermas, 1963, s. 79) Ifølge Habermas (1963) har den borgerlige offentlighed sit udspring i den private sfære. Før offentligheden overtog de politiske funktioner i spændingsfeltet mellem stat og samfund, blev disse funktioner dannet subjektivt, og udsprang af kernefamiliens intimområde (Habermas, 1963). Centralt i den borgerlige offentlighed står borgerskabets rolle, idet borgerne som privatpersoner, i kraft af deres økonomiske kapital, er en politisk magtfaktor. Denne udvikling skete allerede i den tidlige renæssance. Derfra øges borgerskabets samfundsmæssige indflydelse støt sideløbende med den teknologiske og videnskabelige udvikling ændrede vilkårene for den politiske magt.

Den offentlige myndighed er reguleret af øvrigheden og består af privatfolk, der hurtigt gør krav på den offentlige myndighed for at bruge den mod selv samme offentlige myndighed selv for at kunne diskutere almene regler for samkvem i offentligheden. Selve sfæren den borgerlige

offentlighed består af to sider; en kulturel der omhandler alt kulturelt i offentligheden og en politiske sfære. Idealet i denne sfære er, at den politiske magt skal legitimeres gennem en række rationelle argumenter og dermed blive accepteret på.

Den borgerlige offentligheds fremkomst

I det 13 århundrede bestod det herskende felt af stænderne og fyrsterne, hvor de borgerlige privatfolk ikke herskede. Helt op til 17 hundrede tallet så man stadig hoffet og byadelen som overklasse og offentlighed, men hoffet begyndte langsomt at miste sin position som offentlighed, og byen og borgerne overtog offentligheden, der af samme årsag forandres. Der blev oprettet kaffehuse og saloner, hvor borgerskabet kunne diskutere alle nøglestillinger inden for økonomi, handel, kultur, politik osv.(Habermas,1963). Dette skabte en større lighed, da den sociale lighed til at begynde med kun var en mulighed udenfor staten, og sammenslutningen af privatfolk til publikum blev således forgrebet i det skjulte, og offentligheden blev til under udelukkelse af den oprindelige offentlighed (Habermas,1963, s.88).

Den borgerlige offentlighed fik først sit navn omkring det 18 århundrede, hvilket kan skyldes, at sfæren først for alvor tog fart her. Privatfolkene, som var med til at skabe den offentlige sfære, gjorde krav på at bruge offentligheden selv for at diskutere den offentlige sfære, og hvordan de almene regler burde være indenfor denne. En faktor der påvirkede publikum var medierne, som dengang kun var baseret på tryk og mund til mund.

Publikummet, som er en bærende del af sfæren, opstod i borgerskabets brede lag, ikke kun som en udvidelse men som en supplement til kernefamiliens intimsfære:

De erfaringer, som det lidenskabeligt selvtematiserende publikum af privatfolk søgte at komme til forståelse og oplyse hinanden om i det offentlige ræsonnement, strømmede nemlig ud fra en kilde af specifik subjektivitet: Dens udspring, i bogstavelig forstand, var den patriarkalske kernefamilie sfære(Habermas,1963, s. 99).

Publikummet fik et publicitetsprincip der indebar, at man offentliggjorde sine tanker, og blev publicister der ytrede sig i den offentlige debat. Ift. de politiske myndigheder betyder

publicitetsprincippet, at beslutningsgrundlaget for politiske afgørelser skal offentliggøres, således at offentligheden kan debatterer og danne sig en mening om de pågældende sagsforhold (Merkelsen, 2007). Publicitetsprincippet virker ved, at det oplyste borgerskab igennem ytringer etablerer den offentlige mening, som derefter lægger pres på de politiske myndigheder om at offentliggøre politiske intentioner og rationale bag lovgivninger (Merkelsen, 2007).

Hvad skal vi forstå ved den borgerlige offentlighed, og hvad er dens funktion?

Funktionen i den borgerlige offentlighed er en sfære, hvor private mødes og individet er i centrum og et sted, hvor individet interagerer med andre frie borgere (Habermas, 1963). Offentligheden er forankret i den sociale verden og skal altså ikke ses som et fysisk rum. Borgerlige offentlighed handler om, hvordan de fire elementer i intim, social, kultur og politiksfæren spiller sammen eller mod hinanden under de samfundsmæssige ændringer, der har været (Habermas, 1963). I den offentlige sfære, mødes publikum og diskuterer og kritiserer, hvilket er vigtigt for samfundet. Hvorimod i den borgerlige offentlighed står borgerskabets rolle centralt, "idet borgerne som privatpersoner i kraft af deres økonomiske kapital bliver en politisk magtfaktor" (Merkelsen, 2007, s. 159). Dette skete allerede i 1400 tallet, og derfra blev borgerskabets samfundsmæssige indflydelse øget støt sideløbende med den teknologiske indflydelse, og videnskabelige landvindinger ændrede vilkårene for den politiske magts religiøse forankring argumenter (Merkelsen, 2007).

Hele processen, hvor privatfolk blev til publikum og "tilegnede sig den øvrighedsregulerede offentlighed og etablerede den som kritisk sfære over for den offentlige myndighed, skete som en funktionsændring af den litterære offentlighed, der allerede var udstyret med publikumsinstitutioner og diskussionsplatforme" (Habermas, 1963, s. 108). Ved fremkomsten af en social sfære, hvor den offentlige mening kæmpede mod den offentlige myndighed om at blive reguleret, blev temaet i den moderne offentlighed, forskudt fra et fælles agerende borgerskabs egentlige politiske opgaver, og den borgerlige offentligheds politiske opgave var at regulere civilsamfundet (Habermas, 1963).

Offentlighedens forfald

Habermas(1963) mener generelt at offentligheden er i forfald: "Offentlighedens forfaldstendenser er umiskendelige: mens dens sfære udvides i stadig større grad, svækkes dens funktion stadig mere. Alligevel er offentligheden nu som før et organisationsprincip for vort politiske system"(Habermas,1963, s. 52). Ifølge Merckelsen(2007) ser Habermas forfaldet i, "at den politiske dialog ikke længere er baseret på en ideal samtalsituation mellem ligeværdige parter, hvor det bedste argument vinder"(s.230). Denne ændring er sket bl.a. som følge af, at de politiske partier og andre repræsentative organer slog igennem i massedemokratiet, som den borgerlige offentlighed kan defineres som. Dermed skete forfaldet fra en direkte dialog til den repræsenterede dialog, hvor medierne kan mobilisere en folkestemning, der ikke hviler på et rationelt grundlag. Ifølge Habermas har medierne således en stor indflydelse på forfaldet, der kan dokumenteres ved at undersøge den ændring pressen har gennemgået(Habermas,1963). Der er to sider af sagen, på den ene side bliver tærsklen mellem varesirkulationen og publikumssamkvem overskredet, efterhånden som pressen bliver kommercialiseret, på den anden side ophører offentligheden med at være en del af det private område eftersom dens institutioners uafhængighed kan sikres gennem politiske garantier. I Habermas' analyse udviklede aviserne sig først fra at være rene anstalter for nyhedspublikation til også at være bærere og ledere af den offentlige mening og et partipolitisk kampmiddel(Habermas,1963). Indtil den politisk fungerende offentlighed blev permanent legaliseret, var udgivelsen af en politisk avis og dens overlevelse synonym med engagement i kampen om den offentlige menings frihedsspillerum om offentligheden som princip(Habermas,1963). Først med etableringen af den borgerlige retsstat og en legalisering af den politisk fungerende offentlighed, blev den ræsonnerende presse fritaget fra det pres at være meningspresse, og dermed kunne pressen nu varetage sine egne erhvervsmuligheder, hvorefter kommercialiseringen blev en stor del af medierne og forfaldet. Da pressen fik mulighed for at varetage sin egne erhvervsmuligheder, blev pressen mere kommercialiseret og dermed mere manipulerbar. Kommercialiseringen af pressen blev fremskyndet af forretningsreklamer, og et tæt samarbejde med pressen førte ofte til, at de store reklamebureauer opkøbte annonceplads i abonnement og kunne derfor få pressen under kontrol. Dog holdt den politiske presse i lang tid sin individualistiske stil, og de trykte mediers

kommercialisering var ikke ligeså aggressiv som de nye mediers. Massemedierne fik også en langt større rækkevide, da offentlighedens sfære er blevet udvidet med de nye medier, dog er de nye medier genindtrådt i den private sfære, hvilket kan ses i forbindelse med flere og flere personhistorier, der er kommet frem i medierne omkring politikerne: "mens pressen tidligere kunne formidle og forstærke det ræsonnement, som blev fremsat af det publikum, der bestod af privatfolk, bliver dette ræsonnement nu omvendt præget af massemedierne"(Habermas,1963,s. 274).

2.2 Teknologiens rolle

I det følgende afsnit vil jeg beskrive hvordan teknologien har haft en rolle i offentlighedens forfald og påvirket interaktionen mellem politikere og journalister. Her vil jeg trække på Stig Hjarvard (2008), som er en dansk professor ved Institut for medier, erkendelse og formidling ved Københavns Universitet. Derudover vil jeg trække på Pierre Bourdieu(1998), der er fransk sociolog, der beskriver hvordan han ser TV'et som en trussel for samfundet. For at beskrive de nye sociale medier og deres rolle i debatten har jeg valgt at inddrage Jan Juul Christensen(2012), der er tidligere pressechef.

Stig Hjarvard om teknologiens rolle

Hjarvard(2008) anvender begrebet medialisering, som et bærende begreb i udformningen af en teori omkring mediernes øgede og ikke mindst ændrede betydning i både kulturen, men også i samfundet som helhed. Begrebet betegner en dobbeltsidet proces, hvor samfundet underlægges og/eller bliver afhængigt af medierne og deres logik(Jordansen,2013). Dobbelttheden ligger i at medierne ses som en selvstændig institution, men samtidig integreres medierne i andre samfundsinstitutioner, hvilket gør at samfundet "i stigende grad underlægges eller bliver afhængigt af medierne og deres logik"(Hjarvard,2008,s. 28). Dermed hævder Hjarvard(2008) at borgerne lytter til medierne og mener det samme som medierne, hvilket både kan ske bevidst og ubevidst, altså enten som et aktivt valg eller et valg der tages mere ubevidst.

Medialisering skal ifølge Hjarvard(2008), ses som en proces der tog fart i den sidste del af det 20 århundrede, hvilket skyldes verdens globalisering idet:

(...) globalisering på den ene side selv forudsætter mediernes evne til at udstrække kommunikationen og interaktion over afstande, og på den anden side bidrager til en øget medialisering ved at institutionalisere medieret kommunikation og interaktion i en lang række nye sammenhænge (Hjarvard,2008, s. 29).

Hjarvard(2008) skelner i mellem to former for medialisering, en **indirekte medialisering** og en **direkte medialisering**. Gennem den indirekte medialisering vil en given aktivitet i stigende omfang

påvirkes i sit indhold eller i sin form af medieskabte symboler, samtidig griber denne form for medialisering ikke nødvendigvis ind på måden, hvorpå mennesker udfører en aktivitet og derfor har denne form for medialisering ofte en mere glidende karakter(Hjarvard, 2008). Ved den direkte medialisering er der derimod tale om, at en given aktivitet bringes på medieform, hvorfor den udføres med en interaktion med et givent medie. Derudover synliggør denne form for medialisering hvordan en given social aktivitet overgår fra at være umedieret til at blive medieret(Hjarvard, 2008).

Effekten af medialisering

Der er et tydeligt skel mellem perioden før og efter medialiseringen og medialiseringens effekt kan ses ved en virtualisering af samfundets institutioner (Hjarvard,2008). Tidligere var disse institutioner i højere grad lokaliseret bestemte steder, men i kraft af mediernes mellemkomst kan det enkelte individ tage en del i forskellige samfundsinstitutioner uafhængig af fysisk placering. Netop fordi medialiseringen har en indflydelse i samfundet kan denne understøtte forskellige samfundsmæssige tendenser, herunder globalisering, nationalisering og lokalisering både på mikro- og makroniveau. Hjarvard(2008)hævder derfor også, at medialisering er en udvikling, der nødvendiggøre en større dialog mellem medievidenskab og sociologi.

Mediernes rolle i medialiseringen

Ifølge Hjarvard, (2008) gør medierne det muligt at "flytte budskaber længere end stemmen, hånden, øjet og øret kan række"(Hjarvard, 2008, s. 15). Disse medier kan både være de traditionelle massemedier, men efter fjernsynets kommen og ikke mindst de sociale medier, kan det også være enkelte individer, der kommunikerer mellem enkelte personer. Medierne har eksisteret i mange år og har altid været en del af befolkningens liv og hverdag, og medierne har med deres position som den fjerde statsmagt været med til at skabe en samfundsmæssig enhed, der skaber en offentlighed, hvorigennem et samfund kan kommunikere med sig selv(Hjarvard, 2008).

Medierne skal ses som en selvstændig institution, der er nød til at interagere med andre institutioner og dermed griber ind i den sociale interaktion, altså den kommunikation og handlen

der sker mellem to eller flere individer, både mellem mennesker, institutioner og i samfundet som helhed (Hjarvard,2008). Medierne gør det muligt at interagere på forskellige måder og der skelnes mellem tre forskellige former for interaktion; **ansigt til ansigt interaktion, medieret quasi-interaktion og medieret interaktion**(Hjarvard, 2008). I den første interaktion spiller medierne ingen rolle, hvorimod den medierede quasi-interaktion betegner massemediernes måde at interagerer med en afsender. Midt i mellem disse to former er den **medierede interaktion**, der bl.a. kan være en telefonsamtale eller en samtale over de sociale medier. Medierne spiller en stor rolle i den menneskelige interaktion og har været med til at ændre interaktionen mellem mennesker, da de har muliggjort at individer der ikke befinder sig i samme rum, alligevel kan interagerer med hinanden(Hjarvard, 2008).

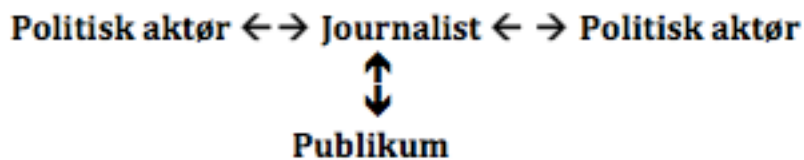
Politik i medialiseringen

Grundet medialiseringen er der sket en række forandringer i den politiske kommunikation:

- **Som opinionsindustri strukturerer medierne kontakten mellem politikere og befolkning: de bidrager til at sætte den politiske dagsorden og skabe samtykke til politiske beslutninger**
- **Som opinionsindustri udgør medierne en arena og platform for en politisk intervention;**
- **Mediernes logik ændrer på den politiske kommunikationsformer, hvor ikke mindst synlighed i medierne og bemestring af bestemte udtryksformer bliver vigtige ressourcer;**
- **Mediernes logik kan påvirke i retning af en demokratisk populisme; hvor populismen tidligere havde et politisk udspring, er den dag i dag også et resultat af mediesystemets virke;**
- **Mediernes logik bidrager til at opdele offentligheden, så forskellige dele af befolkningen bliver eksponeret for bestemte politiske emner og synspunkter(Hjarvard,2008.s. 70)**

I forbindelse med mediernes udvikling har de fået en mere selvstændig rolle i den politiske meningsdannelse og på denne måde præger de både den politiske dagsorden, men også den bredere befolknings holdning og ikke mindst opmærksomhed omkring politiske emner(Hjarvard,2008). Medierne er selv med til at skabe en opinion og journalister kan betragtes som politiske aktører, da de formidler politisk relevant information men også samtidig bidrager dagligt med konstruktion af den politiske dagsorden(Hjarvard,2008).

Journalister mener selv, at de bidrager til den politiske dagsorden, hvilket bliver båret af samfundets ideal angående medierne som den fjerde statsmagt(Hjarvard,2008), og derfor har journalistikken gennem tiden selvstændiggjort sig fra den politiske styring, men journalisterne er også blevet underlagt en række af de krav som medierne stiller og medierne: "låner legitimitet fra journalistikken til at begrunde sin samfundsmæssige vigtig udadtil, men indadtil ser man tydelige tendenser til, at journalistikken tilpasses mediernes krav"(Hjarvard, 2008, s. 73). Ikke nok med at journalisterne bidrager til nyhedsformidlingen, bidrager medierne i sig selv også til nyheds- og aktualitetsformidling som et **dobbelt kommunikationskredsløb**(Hjarvard,2008, s. 14). Dette dobbelte kredsløb kan bedst repræsenteres på følgende måde:

Figur 2(Hjarvard, 2008, s.75)

I den ovenstående model, ses det tydeligt at journalisten er bindeled med de forskellige aktører i samfundet og derfor har en rolle, hvor de skal forbinde og forholde sig til alle aktørerne. Publikum og de politiske aktører bruger dermed samme bindeled for at få information og det kan med andre siges at: "publikum og politiske aktører vil med andre ord bruge det selv samme medieindhold som pejlemærke for, hvad der på dagsordenen hos hinanden, og i kraft af dette kan de vælge at justere egne synspunkter og handlinger"(Hjarvard,2008, s. 75).

Frontstage og backstage

Hjarvard trækker på teoretikeren Joshua Meyorowitz (Hjarvard,2008), herefter Meyorowitz, der ud fra Erving Goffmans, frontstage og backstage teatermetafor omkring social interaktion, har udviklet en ny form teatermetafor, hvor der er tre stages. **Frontstage** skal ses som den offentlige person og **backstage** skal ses som den private og den indelukkede(Hjarvard, 2008).

Meyorowitz(Hjarvard, 2008) tre stages lyder som følgende:

"Deep backstage" Lukket privathed Fristed og øvelokale
"Middle region" Adfærd med blandede roller af privat og offentlig karakter
"Forward frontstage" Offentlig og ceremoniel adfærd.

Figur 3. (Hjarvard, 2008, s. 99)

Omkring **middle regionen** siger Meyorowitz at aktører ikke længere kan optræde så formelt og entydigt rollebestemt, som den pågældende situation tidligere ville kræve. "Det bliver tillige nødvendigt at give information, som før var forbeholdt "backstage" situationer"(Hjarvard, 2008, s. 98). Dette vil sige at både TV-mediet og de sociale medier, har gjort individer, der befinder sig i medierne nød til at skabe en ny stage hvor de både er private men også samtidig offentlige. Figuren ovenfor klargør at det bliver sværere for folk i medie billedet at bibeholde deres backstage, da vi som mennesker "ønsker at udspionere vores ledere, men vil samtidig have, at de skal inspirere os. Vi kan ikke både have afsløring og den mystifikation, der er nødvendig for et billede af storhed"(Hjarvard, 2008, s. 100). Dette medfører til den borgerlig offentlighedsforfald, da dette giver en uvirkelig fremstilling af politikerne og dermed bliver debatten ulige og der vil komme et filter mellem parterne.

Pierre Bourdieu omkring teknologiens rolle

Bourdieu(1998) ser TV som en trussel ikke for alt kulturel produktion men også som en trussel for det politiske liv og demokratiet i sig selv. Dette skyldes ifølge Bourdieu(1998) "because its goal is the largest audience possible"(s. 10), derudover vurderer han at TV hver dag simplificereret politik.

Bourdieu(1998), ser TVet som "the television screen today becomes a sort of a mirror for Narcissus, a space for narcissitic exhibitionism"(s. 14), det vil sige at TVet for ham bliver opstillet og at dem der deltager på TV, fremlægger et billede af sig selv, som ikke nødvendigvis er sandt. Dette anderkender Bourdieu(1998) som et problem, da vi så dermed aldrig ville komme ind til sagens kerne og debatten fyldes ikke med argumenter, men bliver mere en iscenesættelse. TV'et

er så stort et medie der kommer ud til mange hvilket gør at debattøren i TV, ifølge Bourdieu(1998), skal stille spørgsmålstejn ved det der siges i TV, for at gøre debatten god.

Usynlig censur

Bourdieu(1998), mener at der er et censur både af gæster, men i den grad også af journalister og at dette censur er magtfuldt:

I began by claiming that open access to television is offset by a powerful censorship, a loss of independence linked to the conditions imposed on those who speak on television.

Above all, time limits make it highly unlikely that anything can be said

(Bourdieu, 1998, s. 15)

Dermed siger Bourdieu(1998) at folk hele tiden censurer sig selv, både bevidst og ubevidst, hvilket han mener i den grad kommer til udtryk gennem TV-mediet, da dette medie også har en form for økonomisk censur i form af kommercialiseringen, da mange TV-stationer har brug for seere, for at få reklamer og dermed er det vigtigt at det "rigtige" indhold kommer ud(Bourdieu, 1998).

Derudover er TV medvirkende til at nyhedsstrømmen går hurtigere, og dermed er ens taletid minimal. Derfor mener Bourdieu(1998), at det er vigtigt at tænke over hvad man som debattør ønsker at sige, så det hele ikke går op i banaliteter – hvilket er vigtigt da flere og flere ikke læser aviser, hvor debattøren kan gå mere i dybden(Bourdieu, 1998). Derfor hævder Bordieu(1998) at "television enjoys a de facto monopoly on what goes into the heads of a significant part of the population and what they think"(s. 18). Derudover kan TV'et skjule noget ved at vise det. Med dette mener Bourdieu(1998) at TV'et kan skjule noget ved at vise noget andet f.eks. kan der blive fokuseret på en bestemt nyhedshistorie, for at "skjule" en anden. Dette kan ske både fra journalistens side, da denne måske finder en historie vigtigt, men det kan også ske fra politikernes side. TV'et kan også vise hvad der ikke skal skjules, f.eks. ved at konstruere en virkelighed, som ikke har noget med den faktiske virkelighed at gøre(Bourdieu,1998). En ulempe ved TV'et er at det har et behov for dramatisering på begge måder af begrebet "it puts an event on stage, puts it in images. In doing so so, it exaggerates the importance of that event, its seriousness, and its dramatic, even tragic character"(Bourdieu, 1998,s. 19).

Ordet på TV

Ord er en vigtig del af både journalister og politikers arbejde og "they make things – they create phantasms, fears, and phobias, or simply false representations"(Bourdieu, 1998, s.20). Derfor er journalister interesseret i ord, der påvirker folk, hvilket kommer til udtryk både i den skrevne avis, men i den grad også på TV, hvor Bourdieu(1998) understreger vigtigheden i at journalisterne tænker over de ord, de formulerer. Derfor er TV med at til at true ordet og sandheden i TV'et og interaktionen da journalisterne og politikerne med ord, kan skabe en anden virkelighed end den faktiske. Dette kan f.eks. ses ved "the news, the incidents and accidents of everyday life, can be loaded with political or ethnic significance liable to unleash strong, often negative feelings, such as racism, chauvinism, the fear-hatred of the foreigner or, xenophobia"(Bourdieu, 1998, s.21). Dette viser at ved brug af ord kan TVet, som massemedie, nå brugerne og dermed sætte en dagsorden og påvirke debatten. Ved dette kommer samfundet tættere og tættere på at blive defineret af TV'et.

TV'ets rolle i samfundet

Som nævnt er samfundet, ifølge Bourdieu(1998), ved at blive defineret af TV'et og dermed bliver TV'et mere og mere og vigtigt, hvilket bl.a. ses når forskellige sager skal mobiliseres. Derved har TV'et også skabt en ny form for nyheder, nemlig de nyheder, hvor der skal tænkes hurtigt og konstant. Dette mener Bourdieu(1998) til dels kan skyldes ønsket om hele tiden at få flere og flere seere og dermed spiller kommercialiseringen ind. Konkurrencen der tidligere var imellem de forskellige aviser, er nu imellem de forskellige TV stationer og ligesom aviserne var nød til at dække de samme nyheder er TV'et nød til at dække de samme nyheder og prøve at finde noget de andre kanaler ikke har fundet (Bourdieu, 1998). Dette ser vi f.eks. under store breaking news, som f.eks. under terrorangrebet i København og i Paris, med Tv'et bliver kommunikation øjeblikkelig og derfor er hurtigheden et vigtigt element der er ankommet med TV'et.

TV'et som kommunikationsmiddel

Da TV'et gjorde sit indtog i 1950'erne blev det ikke set som en faktor i den journalistiske verden og ingen tænkte på TV som en afgørende faktor(Bourdieu,1998). De journalister der arbejdede på TV blev set som journalister og publicister, der var underlagt politikerne og ikke mindst de

økonomiske kampe (Bourdieu, 1998, s. 42), dog blev TV'et hurtigt italesat som vigtigt af forskellige sociologer. Disse sociologer så TV'et som et middel til massekommunikation og at tv'et ville komme til at "massificere" alt (Bourdieu, 1998, s. 36). Derudover samler TV'et mediet flere mennesker på samme tid, hvilket aviserne aldrig har gjort da disse altid er tilgængelige.

Jesper Christensen om de sociale medier

De sociale medier gjorde for alvor deres indtog i politik og valgkampe i 2008 under præsidentvalgkampen i USA. Før det havde mediehåndteringen i ethvert parti handlet om at kunne håndtere to spor; et pressespor og et kampagnespor (Christensen, 2012). Obama brugte de sociale medier til mobilisere sine vælgere og han er en af de første politikere, der aktivt brugte de sociale medier i selve valgkampen. Konsekvent introducerede han udspil på sociale medier før han gjorde det i medierne. "Obama havde med andre ord vendt op og ned på vigtigheden af de tre spor- det afgørende var nu de sociale medier, så kom medierne og til sidst kampagnen" (Christensen, 2012, s. 121).

Ifølge Christensen (2012) har hver eneste valgkamp siden midten af 1990'erne ændret på politikernes brug af medierne og ikke mindst deres syn på medierne og i 2011-valgkampen kom brugen af de sociale medier ind som en central del af politikernes planlægning. Folketingsvalget 2011 var det første valg efter at Facebook virkelig havde gjort sit indtog i de danske hjem, og på dette tidspunkt havde 2,7 millioner danskere en Facebook-profil (Christensen, 2012, s. 118). Med så mange brugere var der flere og flere danskere, der brugte "synes godt om" til at markere deres politiske standpunkt og ofte er antallet større, end der er medlemmer af politiske partier (Christensen, 2012). Dog kan dette tal være misvisende, i min optik, da visse synes godt om alle politikere af ren og skær interesse. De nye sociale medier blev i første omgang blot et ekstra element i valgkampen og i 1990'erne havde de fleste politikere og partier hjemmesider, men gennem 00'erne udviklede det sig til at der skulle oprettes særlige valgkampshjemmesider (Christensen, 2012). I 2011 nåede brugen af de sociale medier sådan et omfang at de blev et medie for sig selv. Dog i Danmark blev de stadig brugt til at udsende politiske budskaber, og ifølge Christensen (2012) bruger mange af de danske politikere mediet forkert og anvender det kun som envejskommunikation og ikke som det, det er, nemlig et forum for dialog.

2.2.1 Opsamling omkring teknologiens rolle

Medialiseringen har spillet en stor rolle for interaktionen mellem journalister og politikere, da samfundet er blevet mere afhængig af medierne og deres logik.

Der skelnes mellem to former for medialisering, en hvor individet er klar over er over mediernes indgriben kaldet den direkte medialisering og en hvor individet ikke er klar over det, da denne er form er mere glidende kaldet den indirekte medialisering. Med de sociale medier kom der en ny form for stage blandt folk der optræder i medierne nemlig en middle region, hvor at personen er nødt til at være både privat, men også offentlig og dermed kræver det en speciel form for færden i medierne. Det bliver svære ikke at blive personlig og dermed bibeholde backstage 'figuren', da vi ønsker at udspionere lederne, men samtidig skal de også inspirerer os.

Bourdieu(1998) mener at TV'et opstiller en falsk virkelighed der kan skyldes ønsket om hele tiden at få flere og flere seere og dermed spiller kommercialiseringen ind igen. Konkurrencen der tidligere var imellem de forskellige aviser, er nu imellem de forskellige TV stationer og ligesom aviserne var nødt til at dække de samme nyheder er TV'et nu nødt til at dække de samme nyheder og prøve at finde noget de andre kanaler ikke har fundet.

De sociale medier har også fået en større og større rolle, specielt da Obama gjorde brug af dem under sin valgkamp. Dog har vi ikke set til fulde, hvad de kan bruges til i den danske valgkamp, da der kun har været en valgkamp efter de sociale mediers indtog.

De belyste roller som teknologien har som bidragsyder til den borgerlige offentligheds forfald kan ses at stemme overens med Habermas'(1969) holdning om at massemedierne bliver manipulerende og prøver at pådutte holdninger til borgerne og dermed manipulere borgerne.

2.3 Kommercialisering

I det følgende afsnit vil jeg beskrive hvordan kommercialiseringen har haft en rolle i offentlighedens forfald og påvirket interaktionen mellem journalister og politikere. I dette afsnit vil jeg trække på to forfattere: Klaus Bruhn Jensen og Sune Bang.

Klaus Bruhn Jensen og Sune Bang om kommercialiseringen

Medierne har længe været afhængig af reklamer og abonnement, hvilket specielt kom til udtryk da monopolet blev brudt og TV2 kom med den første kommercielle kanal. Bruhn Jensen(2008) opstiller tre forskellige modeller over de økonomiske faktorer, der er resultatet af en lang historisk udvikling, "hvor samspillet mellem nye teknologier og den almindelige samfundsudvikling har udmøntet sig i praktiske løsninger og politiske kompromiser – der efterhånden er blevet permanente sociale institutioner"(Bruhn Jensen,2008, s. 84).

Den første model der beskrives kaldes **pressemodellen**. Både bogtryk og aviser opstod som kommercielle medier og det finansielle grundlag for denne virksomhed kommer fra hovedsageligt tre kilder: løssalg, abonnement og annoncer(Bruhn Jensen,2008, s. 85). De tidlige aviser og andre periodika havde til formål at tjene ytringsfriheden, og dermed også fungere frigørende for deres læsere ved at være fri af indflydelse fra stat og kirke. Og dermed kom det til klart udtryk at medierne blev set som den fjerde statsmagt, der skulle agere kritisk overfor det politiske system(Bruhn Jensen, 2008). Den anden model der beskrives er **broadcast-modellen**, der hovedsageligt omhandler TV og radio. Her er der fire indtjeningsmuligheder for mediet; licens, reklame, sponsorering og abonnement(ofte hvor der betales for en kanal i en given periode)(Bruhn Jensen,2008). TV og radiomediet blev set som et 'stærkere medie' end aviser, da TV og radio kommunikerede direkte til den enkelte via lyd eller lyd og billede og dermed kunne have en større effekt, og derfor krævede de en mere detaljeret regulering samtidig ramte de flere borgere på engang. Dette har skabt to forskellige "fremherskende finansieringsformer"(Bruhn Jensen, 2008, s. 85). Den ene form er den 'nordamerikanske' variant, hvor private entreprenører fik koncession til at drive kanaler og den anden den 'vesteuropæiske' variant, hvor halvoffentlige selskaber kom til at drive kanaler med oplysende og kulturformidlende public service forpligtelser, der blev finansieret af licenser(Bruhn Jensen, 2008). Den sidste og tredje form er **common carrier-modellen**, der "har fået gradvis større betydning i de seneste årtier, til dels som følge af et mere

differentieret mediemiljø med mange kommunikationsformer – og skiftet fra 'massekommunikation' til 'medieret kommunikation' (Bruhn Jensen, 2008, s. 86). Ved denne model bliver pengestrømmene omdirigeret og sammenføres på nye måder. Abonnementer er stadig det vigtigste, men det kan være tilknyttet flere forskellige operatører for hhv. fastnettelefon, mobiltele og data, ligesom specialtjenester på internettet kræver ekstra abonnement (Bruhn Jensen, 2008).

Sune Bang (2012), der er administrerende direktør for et kommunikationsbureau, har den holdning at man "før tjente man penge, når man lavede nyheder. Nu laver man nyheder for at tjene penge" (s.95) Medierne lever ikke af at sælge et produkt, men lever derimod af at udgive et produkt, der bærer annoncer. Det journalistiske indhold bliver påvirket, da ingen medier i dag vil kunne overleve uden annonceindtægter, og der skal indholdet kunne sælge. Derfor bliver vinkler skåret til og programmer og avistillæg opfindes (Bang, 2012). "Dermed påvirkes målet for medierne, så det ikke kun drejer sig om at levere nyheder og afspejle det samfund vi lever i, men at skaffe trafik til annoncørerne" (Bang, 2012). Derfor er det forkert at påstå at indholdet i medierne er fritaget for økonomiske interesser, den enkelte journalist og redaktør er ikke direkte underlagt økonomi og annoncer men indirekte fylder disse to faktorer meget:

Den ansvarshavende redaktør navigerer selvfølgelig efter, hvad der sælger. Og man skal være usandsynlig tonedøv, hvis man som journalist ikke hurtigt regner ud, hvad der skal til for at få ens historie igennem, endsige på forsiden eller i toppen på nettet.

Den skal sælge og skabe klik (Bang, 2012, s. 96).

Derfor kan det siges at kommercialiseringen, har revolutioneret branchen og i jagten på seeren, læserne og klik, produceres der konstant hurtige nyheder med unøjagtigheder, fejl og i visse tilfælde direkte usandheder – både på forsider og i primetime TV. "Journalister sendes i marken under stort tidspres – ikke for at få undersøgt en historie, men for at få bekræftet den (afslørende) vinkel, som er tilrettelagt på redaktionen" (Bang, 2012, s. 98), og eksperter interviewes velvidende, at de skal levere en bestemt pointe og den pointe skal leveres kort og unuanceret, ellers vil de blive klippet ud (Bang, 2012).

Arbejdspresset for journalister er steget kraftigt og en undersøgelse fra CBS viser, at en journalist i 2009 leverede dobbelt så mange historier som i 1999, og kvantitet og hurtighed dominerer mediebildet. Udbuddet og hastigheden af nyheder er steget i så voldsom grad og truer nyhedens position i demokratiet men udbuddet truer også decideret demokratiet, da flere undersøgelser viser at danskernes holdning til kvaliteten af det journalistiske arbejde er decideret dårlig og journalisten ses, sammen med politikerne, som de mindst troværdige mennesker (Bang, 2012).

Kommercialiseringen har været medvirkende til at håndværket ændrer sig; "Historier bliver skåret til, som drejer det sig om at sælge et budskab og ikke oplyse eller fremlægge virkeligheden nuanceret. Man konkluderer og dømmes i stedet for at fremlægge begge sider balanceret" (Bang, 2012, s. 98). Dette skyldes at hurtighed bare sælger bedre. Konsekvensen er at nyheder bliver vurderet som reklamer – et medie der kun fortæller os den sandhed, de selv ønsker der skal frem og derfor tror vi ikke helt på den (Bang, 2012). I nyhederens forsøg på at sælge sig selv og tilpasse dem til modtageren – der, hvor kunden ønsker det, i præcis den længde de ønsker sig, med en klar konklusion – gør den 'velmenende' leflen os mistroiske (Bang, 2012). Dermed bliver troværdigheden undergravet. Selv nyhedssiderne på internettet er blevet kommercialiseret og flere nyhedssider, laver en betalingsmur, så forbrugeren skal betale for at læse de "bedste" nyheder og mere dybdegående nyheder, "forretningsmodellen på nettet er ikke baseret på nyhedsjournalistikens præmis, men på at skabe en høj trafik" (Bang, 2012, s. 99). Dermed begynder mange journalister at optimere overskrifter i sådan grad at 90 procent oplever at overskriften er mere sensationspræget end historien kan bære og dette er også med til at undergrave mediets troværdighed (Bang, 2012). Hvis denne udvikling forsætter ender samfundet med at have et demokratisk problem, da demokratiet har brug for en stærk presse.

2.3.1. Opsamling omkring kommercialisering

Det kommercielle pres aviserne oplever i disse tider har medvirket til at den journalistiske research er blevet kortere og det er blevet endnu vigtigere at komme hurtigere ud over kanten med nyhederne fremfor at gå i dybden med historien. Gennem de seneste år har vi været vidne til en vækst i den kommercielle og politiske presse samtidig med at der er sket en udvikling i den publicistiske del af pressen.

Bruhn Jensen(2008), beskriver tre forskellige økonomiske faktorer, der kommet i forbindelse med kommercialiseringen. En pressemodel, der hovedsagligt omhandler aviser, en broadcast model, der hovedsageligt omhandler TV og radio og den sidste den common carrier model, der hovedsagligt omhandler det differentieret mediemiljø, der er opstået.

Ifølge Bang(2012) har hele kommercialiseringen ændret journalistikken. Dette skyldes bl.a. at ingen medier i dag ville kunne overleve uden annonceindtægter, med undtagelse af DR der får licens, bliver det journalistiske indhold uundgåeligt påvirket, da indholdet skal kunne sælges, derfor skabes der ekstra programmer og særtillæg. F.eks. BT, der kalder sig: Hele Danmarks sportsavis for at gøre krav på dette segment. Kort og godt kan det siges at kommercialiseringen, den konstante jagt på seere, læsere og klik har revolutioneret branchen og i jagten bliver der produceret hurtige nyheder, som til tider kan være ukorrekte.

Kommercialiseringen har bidraget til den borgerlige offentligheds forfald ved at true demokratiet og nyhederne. Derudover mener Habermas(1962) at borgerne bliver manipuleret af massemedierne, så hvis disse fremstår korrupte, grundet ønsket om bedre salg, vil dette også påvirke borgerligheden og dermed demokratiet.

2.4 Professionalisering

I det følgende emne vil jeg beskrive den professionalisering der er sket af kommunikationen mellem journalist og politiker. Angående professionaliseringen af journalister vil jeg inddrage Stig Hjarvard(2008) og Peter Kjær(2000) og hvordan de beskriver professionaliseringen. Angående professionalisering af politikere vil jeg inddrage forskellige teoretiker og herunder beskrive spindoktorer.

Stig Hjarvard om professionalisering

Professionaliseringen kan ifølge Hjarvad(2008) ses som en proces, og denne proces kan deles ind i forskellige perioder:

Domineren de periode	Institutionel karakter	Styringslogik	Mediesystemer	Mediernes opgave
-1920	Medier som redskab for andre institutioner	Partikulære interesser	Partipressen, videnskabelige tidsskrifter, religiøse og kunstneriske publikationer	Argumentation og agitation ud fra specifikke interesser i den enkelte institution
1920-1980	Medier som kulturinstitution	Almenhedens styring	Statsradiofonien : radio og TV under monopolet, omnibuspresse	Repræsentation af forskellige institutioner i en almen arena
1980-	Medier som medieinstitution	Medieprofessionalisme	Kommercielle og konkurrenceprægede medier, satellit-TV. Internet, mobile og interaktive medier	Servicering af publikum; salg til specifikke målgrupper i et differentieret mediesystem

Figur 4(Hjarvard,2008, s. 38)

I forbindelse med TV, er det vigtigt at nævne monopolets brud i 1988, hvor TV2 brød monopolet. Monopolets brud har haft en enorm betydning for, hvordan medierne har udviklet sig både kommercielt men også professionelt, da der pludselig blev konkurrence mellem kanalerne. Konkurrencen og kommercialiseringen steg yderligere, da internettet og de sociale medier brød igennem og dermed gjorde nyhederne hurtigere og mere konstante.

Den politiske journalistik har også gennemgået en forandring og den kendetegnes ved at medierne integreres i de politiske organisationer og dermed bliver organisationerne, i deres egne interne og eksterne kommunikation, nødt til at favntage mediernes logik og dermed bliver politikens form og indhold i stor grad påvirket af medierne(Hjarvard,2008). Dette betyder at politikerne må tage hensyn til journalistikkens normer, ganske som politikken bliver påvirket af de relationer medierne etablerer til deres publikum. Gennem tiderne har medierne påvirket politikken på forskellige måder som bedst kan stilles op på følgende måde:

Fase	Typiske medier	Journalistikkens politiske funktion	Stat og politik
1. Medier som politiske redskaber	Partiaviser	Agitation for politiske interesser	Demokratisk stats etablering
2. Medier som kulturinstitutioner formidler politik	Massemedier i enhedskulturens tjeneste: statsradiofonien, omnibusaviser	Formidling af den parlamentariske dagsorden	Den korporative stat: organisationer fælles om forvaltningen af velfærdssamfundet
3. Medier som kulturinstitutioner undersøger politik	Massemedier i offentlighedens tjeneste: sene radio- og TV-monopol/tidlige konkurrence	Kritiske undersøgelser af politiske aktører; mediator i politiske konflikter	Socilliberale stat: velfærdsstaten under ombrud; selvbestemmelse og ansvar
4. Medier som selvstændig medieinstitution skaber medialiseret politik	Kommercielle medier dominerer: gratisaviser og TV konkurrence. Public servicemedier og morgenaviser i ny rolle. Interpersonelle og mobile medier	Fortolkning af politisk spil, advokat for publikum som forbrugere	Responsive stat: den markedsorienterede politiker og borgeren som individ og forbruger

Figur 5(Jordansen, 2013,s. 12)

Fra 1866 blev medierne set som et politisk redskab og meningspressen blev gradvist omformet til en partipresse, og blev dermed et vigtigt redskab for de politiske partier og ikke mindst for deres kommunikation med deres vælgere og medlemmer(Jordansen, 2013). I denne periode herskede firbladssystemet, hvor de fire store politiske partier havde hver sin avis og derfor er medierne i denne periode underlagt politikens logik(Hjarvard,2008). Medierne trådte ind i anden periode

omkring 1905, da Henrik Cavling omlagde Politikken og hermed begyndte en langsom nedlukning af den klassiske omnibuspresse, som dog først blev endelig i 2000, da avisen Aktuelt lukkede. Med radioen og TVs fremkomst i denne periode, blev medierne mere og mere centrale som politisk orienteringskilde og blev dermed mindre afhængig af de politiske partier(Hjarvard,2008). I monolets måtte Danmarks Radio alene sørge for en alsidig repræsentation af politikken, og selvom omnibuspressen stadig eksisterede i denne periode, blev medierne mere og mere kommercielle(Hjarvard, 2008). I den tredje periode er medierne en kulturinstitution der undersøger politik, som havde sin start i 1960 og derfor et overlap med den anden periode. Under denne periode udvikler journalistikken sig til at være mere selvstændig, hvilket bl.a. skyldes den stigende professionalisering af erhvervet(Jordansen,2013). I denne periode fik tabloidavisene en stor fremgang, hvor TV er præget af en referende journalistik, der ser sig selv som en pædagogisk formidler af politiske evner – dog blev journalistikken mere selvstændig. Dette resulterede i at politikerne i stigende grad måtte indrette deres kommunikation efter disse præmisser, som medierne sætter og dermed bliver politikerne underlagt mediernes logik(Hjarvard,2008). Den nuværende periode starter i 1988, da TV2 bryder monolet og efterfølgende kommer der flere kanaler til. Derudover påvirkede internettets indtog til en øget medialisering og sammen med mobiltelefonen, bliver der skabt en højere grad af interaktivitet og brugerstyring. Kommercialiseringen blev også øget i 2001, da gratisavisene gjorde sit indtog. Politikerne er stadig underlagt mediernes logik og der sker en generel oprustning af medierådgivning i partierne(Jordansen,2013). Derudover bliver medierne mere og mere meningsdanner med eksperter og kommentatorer som er en direkte konsekvens af professionalisering, kommercialisering, masseproduktion, øget arbejdsdeling og teknologisk innovation (Hjarvard,2008).

Peter Kjær om professionalisering af journalistik

Journalistik har ændret sig gennem tiden fra en referende gengivende skildring af politiske hændelser til journalister, der tildeler sig roller og talepositioner og dermed er selve journalistikken blevet til en politisk begivenhed. Derudover er fokuseringen på mediernes politiske rolle blevet større indenfor bare det sidste årti(Jordansen, 2013). Kjær(2000) beskriver tre forskellige former for journalister der har udviklet sig gennem årene. **Professionsfortaler(ne), der mener der er**

behov for et brud med tidligere tiders journalistisk og stiller et krav om professionel journalistuddannelse. Samtidig mener disse at der skal gøres op med den traditionelle journalistrolle og at den nye 'rolle' skal være en **all-round reporter**, der bliver en selvstændig, sandhedssøgende og dybdeborende journalist(Jordansen, 2013).

Den anden form for journalist som Kjær(2000) formulerer er **håndværksfortaler(ne)** der mener at journalismen skal ses som et håndværk og journalist skal være ydmyg og ansvarsbevidst over den opgave de står overfor. Håndværksfortalerne mener at "journalisten er ingen sandsiger eller dommer, men "læsernes tillidsmand i deres forhold til samtiden""(Kjær, 2005, s.105). Denne gruppe mener dog at der stadig er et uddannelsesbehov, men den skal ikke være, som nu, akademisk, i det faget journalistik skal læres nedefra og i praksis. Denne metode har tidligere været benyttet, da journalister, før der kom en uddannelse, kom direkte i lære på en avis og dermed lærte faget derigennem (Jordansen, 2013).

Den tredje form for journalist er **professionskritiker(ne)**, der er den mest udbredte i min optik, mener at journalisterne er forfaldet til teknik og konvention og pressen er gået hen og blevet en accepterende presse "en presse der accepterer spillet i så vidt et omfang, at den på forhånd må være ukritisk"(Kjær,2000, s. 106). Denne form for journalister ønsker professionskritikerne at bevæge sig væk fra og dermed skabe en mere specialiseret fagmand, og journalisten skal sættes i en bestemt relation til objektet og journalisten er dermed ansvarlig overfor sandheden(Jordansen,2013).

Til trods for både forskelle men også lighed, blev alle typerne en om at skabe Danmarks Journalisthøjskole i 1962. Til at starte med var højskolen ikke under statslig støtte, men dette kom den og først i 1997 blev det muligt at tage uddannelsen andet sted – nemlig på Roskilde og Odense Universitet.

Om spin

I det følgende afsnit tager jeg udgangspunkt i flere forskellige forfattere, der skal hjælpe med at afklare spin og hvordan dette påvirker interaktionen.

Spin

Den særlige rådgiver for ministre har eksisteret i Danmark gennem de sidste 20 år og har i stor grad påvirket professionaliseringen af politik. Grundet den erfarnes færden i politik har medierne, borgerne og embedsmænd vænnet sig at ministre har tilknyttet en loyal rådgiver for at kunne udføre sit arbejde (Bjerregård & Ørberg, 2012). Derfor er rådgiveren lidt af et gadekryds, der kiler sig ned mellem politikerne og embedsmændene derudover ses den særlige rådgiver som:

Djævlens advokat for ministeren; samme ministers loyale ven i nøden; den fortrolige, som ministeren kan drøfte sine inderste tanker med; så tæt forbundet med ministeren, at han eller hun også går ned (eller af) sammen med ministeren. (Bjerregård og Ørberg, 2012, s. 88)

Derfor bliver den særlige rådgiver, bedre kendt som spindoktor, ofte set som et negativt menneske, der påvirker politikerne og ikke mindst fortæller dem at de skal lyve. Men ifølge Bjerregård og Ørberg (2012) vil det netop ødelægge spindoktorens ry og funktion hvis denne lyver omkring sager. Derfor er det vigtigt at rådgiveren ikke oversælger sin politiker.

Spindoktorens baggrund

Spindoktoren har ofte en baggrund enten som journalist eller som akademiker (Bjerregård og Ørberg, 2012) og grundet de forskellige uddannelser er der også forskellige rådgivere. Bjerregård og Ørberg (2012) stiller fire forskellige op. **Medierådgiveren**, der forudser en histories vandring og er forbindelsesofficer begge veje. Medierådgiveren former en ministers reaktion på forskellige medie henvendelser og samtidig former denne ministerens budskaber via medierne (Bjerregård og Ørberg, 2012). Den anden type rådgiver er **den politiske rådgiver**, besidder en betydelige politisk analysekraft og fungerer ofte som filter mellem embedsmænd og minister. Denne form for rådgiver går dybt i den politiske substans og foreslår ofte nye, politiske initiativer (Bjerregård og Ørberg, 2012). **Den partipolitiske rådgiver** er den tredje form for rådgiver, der er forbindelsesofficer til ministerens partipolitiske og lokalpolitiske bagland samt til

folketingsgruppen(Bjerregård og Ørberg,2012). Den sidste form for rådgiver er **kommunikationsrådgiveren**. Denne form for rådgiver har et særligt øje og kendskab til samspillet mellem politik og formidling og har overordnet ejerskab af ministerens kommunikation og medierelationer. Denne rådgiver ”optræder som ministerens ambassadør og kan udlægge ministerens holdning både ”on” og ”off the record””(Bjerregård og Ørberg, 2012, s. 90).

Til trods for at rådgiverne har eksisteret i 20 år, kom der først helt klare regler for hvordan den særlige rådgiver måtte arbejde efter valget i 2011. Disse regler er til for at sikre at brugen af rådgiverne ikke overtræder loven og for at sikre at en minister ikke har mange særlige rådgivere. Derfor bliver rådgiveren oplært i grundlæggende forvaltnings principper og ”er underlagt de samme krav om lovlighed, sandhed og faglighed, som gælder for den almindelige embedsmænd”(Bjerregård og Ørberg,2012, s. 91).

Til trods for at spin og særlige rådgivere skal ses som en positiv proces, der afhjælper politikerne, har spindoktorer fået en negativ klang og mange ser dem som manipulerende og løgnere. Dette rygte kan bl.a. skyldes Niels Krause-Kjærs bog Kongekabale hvor han beskriver rådgiverne som kolde og beregnede(Hansen og Jørgensen, 2010). Derudover udsendte Jo Moore, der var spindoktor under Tony Blair regeringen en mail den 11. september 2001, hvori hun skrev: ”It's now a very good day to get out anything, we want to bury”(Hansen og Jørgensen, 2010, s. 349). Mails som den er med til at give spindoktorer et negativ klang. Dog mener Anker Brink Lund(2012) at der er megen dobbeltmoral i den måde, offentligheden forholder sig til spindoktorer. Altså et dobbeltsidet forhold:

Offentligheden og politikerne er på den ene side glad for, at medierne er professionelle medier, som er uafhængige af partierne. Men 75 procent af journalisterne og to tredjedele af beslutningstagerne mener ikke, at det styrker demokratiet, at politikerne ansætter professionelle rådgivere(Hansen og Jørgensen, 2010,s. 349)

2.4.1 Opsamling omkring professionalisering

Med professionaliseringen som proces, blev medierne en politisk mobilisering og sikring af legitimitet for de politiske institutioner, blev uklart og dermed kom medierne til at betyde mere for borgerne og dermed også for borgerne som helhed. Den politiske journalistik har gennemgået en stor forandring og dette kendetegnes ved at medierne integreres i de politiske organisationer og dermed bliver disse nødt til favntage mediernes logik. Derfor må politikerne også tage hensyn til journalistikkens normer, ganske som politikken bliver påvirket af de relationer medierne etablerer til deres publikum.

Og netop journalister skal ses som et bindeled mellem politikerne og borgerne, da begge parter bruger journalisterne til at erfare hvad den anden tænker. Og da samfundet er mere og mere underlagt mediernes logik og der sker en generel oprustning af medierådgivere, bliver medierne til meningsdannere med eksperter og kommentatorer der skaber en endnu større professionalisering. Journalister har ifølge Kjær(2000) udviklet sig på tre måder og det at de har udviklet sig har påvirket politikerne til at ansætte flere rådgivere, der i stor grad har påvirket professionaliseringen af politik og mange ministre har fået tilknyttet en loyal rådgiver. Det ironiske er at mange af rådgiverne er uddannede journalister eller har en akademisk baggrund og derfor har samme uddannelse som de ministre de 'beskytter'.

Professionaliseringen kan siges at have bidraget til en forringelse af interaktionen mellem politikere og journalister ved at indskyde mellemlid. Samtidig bliver spindoktorer også et bindeled, der er med til at gøre debatten skæv og ulige.

2.5 Debatforråelse via unoder

Endeligt vil jeg beskrive hvordan unoder i interaktionen mellem borgere og politikere er med til at påvirke interaktionen negativt. Til at beskrive politikeres unoder vil jeg tage udgangspunkt i teoretikeren Christian Kock og efterfølgende beskrive journalistiske unoder ud fra Søren Espersen og Jan Dyberg Larsen.

Christian Kock om forråelse og unoder i den politiske debat

I bogen: De svarer ikke – fordummende uskikke i den politiske debat, diskuterer Kock(2013) hvilke unoder, der er med til at påvirke den politiske debat og ikke mindst hvorfor det er farligt. Ifølge Kock(2013) er der en generel mening om at: "Politikerne selv har- ifølge et fremherskende synspunkt – brug for at styrke eller befæste deres magtposition ved at tækkes andre politikere, og frem for alt vælgerne"(s.12).

Den politiske debat

Debatten i Danmark er intens og hele tiden i gang og bølger frem og tilbage, både i medierne og på de sociale medier, hvor politikere nemmere og nemmere kan komme i dialog med vælgerne. Medierne kan nemmere og nemmere finde historier omkring de forskellige politikere. Dermed bliver debatten flydende og hurtig, hvilket Kock anser som et problem, da Kock mener at vi som borgere skal bruge debatten som grundlag for at tage stilling til hvad der skal gøres, før det bliver gjort(Kock, 2013):

(..)ordentlig debat er nødvendig for at vi kan vurdere hvem vi synes der har mest ret med hensyn til de politiske problemer, og hvad der skal gøres ved dem. Derudfra kan vi så tage stilling til hvem vi synes fortjener at blive vakt, og indimellem valgene kan vi påvirke vores politikere ved at henvende os til dem og på anden måde lade vores stemmer høre i den offentlige debat (s. 13)

I forbindelse med debatten kan vi som borgere få klarlagt hvem vi ønsker at stemme på, dog kan politikerne også blive påvirket af meningsmålinger, debatindlæg og dermed bliver debatten en konstant vekselsituation(Kock, 2013). For at både borgerne og politikerne skal påvirkes skal der

skabes en god debat, der præsenterer parterne for gode og valide argumenter. Dog mener Koch(2013), at den ordentlige debat er på et minimum da debatten overtages af billeder og oneliners:

Politik formidles i dag først og fremmest gennem billeder. Politik er noget der skal ses. Ikke læses, høres eller forstås. Hvilket stiller store krav til kommunikationseksperter og spindoktorers kunnen, når det drejer sig om at få noget planlagt og overlagt til at se helt oprigtigt og spontant ud. Vælgerne er de sidste, der får noget at vide. Derfor kan kritiske vinkler på moderne politik være nyttigt.(Kock, 2013, s. 15.)

Mediernes rolle

Ifølge Kock(2013) ligger en stor del af ansvaret hos medierne, da færre og færre medier har plads til den ordentlige debat(Kock, 2013). Ifølge Kock mener medierne at "politiske budskaber skal være korte og opsigtsvækkende"(Kock, 2013, s. 247) og med partiavisernes endeligt, er pressen nødt til at forny sig og dermed skal det hele forny sig og bestemmer selv hvad vinklen er og specielt hvad emnet er. Medierne "vil være dagsordensættende og bringe nyheder om politikerne, ikke fra politikerne"(Kock, 2013, s. 248) og dermed bliver politik mere personfikseret og kommer til at handle om magtkampe. Politikerne kommer til at fremstå strategisk motiverede og dermed, bliver de i medierne, fremstillet således og dermed kommer medierne til at virke kyniske. I og med historierne bliver mere og mere personfikserede, kommer historien til at handle mere om magten og personen end debatten og argumenterne og "alle politiske tiltag og forslag bliver som udgangspunkt anset for træk i et magtspil; og alle udsagn er *spin*, idet de er drevet af samme skjulte motiv; at vinde eller sikre magt for sig selv, sin 'fløj', sit parti, sin blok"(Kock, 2013, s. 251).

Påvirkning af bevidstheden

Når en politiker i en debat ønsker at påvirke en vælger/seer kan denne ifølge Koch(2013) gøre det på to måder. Den ene er den **centrale** og den anden er den **perifere** måde. Den centrale: "signalerer åbent at man ønsker at påvirke og gøre det med argumenter og svar på modargumenter. Her går man gennem "bevidsthedens snævre fokus, hvor modtageren overvejer

og bearbejder det der kommer ind””(Kock, 2013, s. 58), hvor man ved den perifere påvirker mere gennem den psykiske og følelsesmæssige vej.

Argumenter

Omkring argumenter siger Kock(2013) at antagelsen : ”at den enkelte vælger bare ønsker en bestemt politik og derfor ikke har så meget interesse i argumenter, er en udbredt antagelse der står stærkt i den akademiske statskundskab, men også blandt politikerne selv og i den politiske journalistik”(Kock, 2013, s. 17). For at borgerne skal skifte mening er det nødvendigt at de får gode argumenter, da vælgerne ikke kun vælger ud fra egen interesse men også hvad de mener er bedst for samfundet. Dermed sagt påvirkes vælgerne af argumentation. (Kock, 2013).

Kock(2013) mener dog, at der skal være et godt argument for at vælgerne bliver påvirket af argumentet. Et godt argument, beskriver han som at gode argumenter både vejer for og imod en bestemt handle måde eller politik og at konklusionen nødvendigvis og automatisk følger argumenterne(Kock, 2013). Kock skelner mellem tre dimensioner af hvad der danner bunden for et godt argument:

- **Det skal være rigtigt. Dette betyder at man kan svare ja til spørgsmålet**
- **Det skal være relevant. Dette betyder at sagen skal være vedkommende**
- **Og det skal være vægtigt. Dette betyder at et argument er vægtigt når man kan overveje hvis det i øvrigt forekommer retvisende og relevant. Hvis det ikke er retvisende eller relevant har det ingen vægt(Kock, 2013, s. 24)**

Derudover har vi som vælgere, behov for to ting i forhold til den politiske debat da ”vi har brug for at høre argumenter fra begge sider i en sag og vi har brug for at foretage en afvejning af argumenterne fra de to sider”(Kock, 2013, s. 24).

I forbindelse med politik og de offentlige debatter er man som debattør eller politiker nødt til at argumentere ud fra fællesskabets bedste og ikke kun ens egne værdier – i hvert fald hvis argumentet skal bide på flest mulige vælgere og derfor er det vigtigt at politik bliver begrundet med offentlig argumentation(Kock, 2013).

Kock(2013), har også skitseret de unoder, der er med at ødelægge debatten og hvordan hvis vi kommer disse til livs, vil opleve en mere nuanceret debat. Dette vil jeg beskrive i det nedenstående.

Unoderne

I det følgende vil jeg beskrive de forskellige unoder, Kock beskriver og hvordan disse påvirker debatten. Jeg har valgt at dele dem op i forskellige grupper for overblikkets skyld.

Newspeak:

Newspeak er en mulighed for at påfører vælgerne/seerne en anskuelse uden de opdager det og uden der er givet argument for det. Newspeak vælger de ord, der betoner de gode sider af en bestemt sag, der ønskes fremhævet og kan ses som: "en vedvarende krig på ord."(Kock, 2013, s. 42). Det er naturligt at der vælges ord, som fremhæver det positive eller negative ved et emne, men dog er der en grænse og hvis denne krydses bliver ens ellers sandeudsagn til en løgn(Kock, 2013). Der skelnes mellem to forskellige former for Newspeak; den **eufemiske Newspeak**, hvor ord er mere abstrakte og har flere positive overtoner og den **dysfemistiske Newspeak**, hvor ord kan påføre folk en negativ holdning(Kock, 2013, s. 42). Derfor mener Kock(2013), at "hvis man vil påvirke folks ansuelser, er det redeligt at signalere hvad man er ude på. Og man må give folk grunde, også kaldet argumenter"(s. 44). En anden metode, der hører ind under Newspeak, er **framing**. Ved framning sættes et fænomen, med hjælp af sprog, ind i en bestemt ramme eller en frame. En frame udgør en forudsat synsmåde på verden(Kock, 2013, s. 47).

Underforståelser:

En anden måde at bruge ordet på til at påvirke holdninger er **underforståelser**. En underforståelse er når noget ikke siges direkte, men ligger mellem linjerne og derfor kan påstanden ikke påvises, da det er modtageren der tolker på det sagte. Denne måde er ofte brugt og tidligere statsminister Anders Fogh brugte det specielt da han hele tiden indikerede at daværende statsminister Poul Nyrup hele tiden satte skatterne op. I den forbindelse kunne både Anders Fogh og Poul Nyrup, og mange politikere stadig, bruge endnu en unode nemlig **talfnidder**.

Talfusk og fnidder

Talfusk og talfnidder er to forskellige ting, men alligevel hører de under samme kategori.

Talfnidder er når der går tal i debatten, f.eks. kan de mange billagssager og Helle Thornings skattesag en situation med talfnidder hvor borgerne simpelthen står af. "At vi dagligt udsættes for talfnidder, skal dog ikke medføre at vi dropper tal, men at vi begynder at kræve *ordentlig* brug af tal"(Kock, 2013, s. 70). Talfusk er når en debattør decideret giver de forkerte tal og dermed bevidst bedrager vælgeren/seeren. Dette er lige nu aktuelt med Venstres kampagne med kontanthjælp, da flere påpeger disse tal er forkerte. Talfnidder og talfusk er vigtige eksempel på argumenter der er dårlige i forhold til det første krav omkring et godt argument(jf.)(Kock, 2013).

Stråmænd

I forbindelse med underforståelser og talfusk kan en debattør også vælge at bruge **stråmænd**. En stråmand er når en debattør omtaler en modstanders mening og udtalelser på en måde, der enten er direkte usand eller stærkt vildledende(Kock, 2013.). Dermed vil ens modstander bruge tid på at forklar at disse udtalelser er forkerte og derfor ikke kunne klargøre sine egne synspunkter (Kock, 2013). Der er forskellige former for stråmænd og man kan bruge disse stråmænd på mange forskellige måder. Du kan blandt andet bruge **stråmænd som afledningsmanøvre**, hvor debattøren taler om hvad denne ønsker at gøre i fremtiden og dermed ikke svarer på den kritik der bliver rejst(Kock, 2013, s. 27), dermed forsvinder argumenterne og debatten bliver forringet. Dog kan en debattør også bruge argumentstråmænd, hvor "nogen laver en stråmand, er det nogle gange en modstridende *mening* de forvansker; andre gange er det et *argument* for en modstridende mening"(Kock, 2013, s. 134). Dog er der også **argumentresistente stråmænd**. Disse "stråmænd har det med at gøre en dårlig debat til en ond spiral. I stedet for at forholde sig til hvad hver især siger, opstiller begge debattører stadig nye stråmænd, den ene værre end den anden"(Kock, 2013, s. 137).

Fortie, fordreje og affeje:

Mange debattører og politikere har en tendens til ikke at svare på hvad de bliver spurgt om. Et kendt eksempel er Lars Løkke Rasmussen, der på Statens museum for kunst bliver trængt op i et hjørne og gentagne gange ikke svarer på et spørgsmål, hvor han skal redegøre for forskellen

mellem holdninger og meninger. Der er tre metoder til at undgå at svare på et spørgsmål, som politikere kan denne **fortie, fordreje og affeje**.

Når en debattør fortier et spørgsmål er det, som navnet antyder, når debattøren slet ikke kommer ind på det. Dog gælder det om at kamuflere at der ikke svares på spørgsmålet (Kock, 2013, s. 145), derudover kan du som debattør vælge at fordreje det. Her giver den anklaget et svar, men på en forvansket udgave af det der bliver spurgt om. Den sidste måde en debattør kan undgå at svare på er ved at affeje det. Det vil sige at der kommer et svar, men det er et tomt svar f.eks. ved at: "det der afviser jeg – men man siger ikke hvorfor man afviser det" (Kock, 2013, s. 151). Unoder kan imidlertid også frembringes af journalister, hvilket jeg vil klarlægge i det følgende.

Søren Espersen og Jan Dyberg Larsen om unoder under interview

I antologien: Christiansborg og journalistikken – åbenhed eller lukket kredsløb? (2012) beskriver Søren Espersen (2012) i kapitlet: Slip aldrig magten, kollegaer!, hvordan han føler at journalister har givet slip på kontrollen over interviewet. Journalisten har i Espersens (2012) optik ændret sig fra en brovtende larmende, uredigerbar journalist til en underdanig og redigerbar (s. 21).

Espersen (2012) mener simpelthen at de nye journalister er blevet for karakterløse og tillader politikere at redigere i deres arbejde. Dette har Espersen (2012) selv oplevet når han bliver ringet op af journalister, hvor han med det samme går ud fra det er til citat oplever han ofte at journalisterne stiller spørgsmålstejn ved dette. Espersen (2012) mener at:

Det er i dag (u)rimeligt let for spindoktorer eller for et partis presseafdeling at få journalisterne til at gå ind på forhåndsbetingelser for interview, ligesom det ikke kræver nogen særlig overtalelse at få citater eller måske ligefrem hele artiklen sendt til godkendelse (s. 23).

Disse forhåndsftaler indgås med alt og alle og gør at journalistikken bliver redigeret og ikke særlig kritisk og at "når det hele iscenesættes efter en nøje fastlagt drejebog, medfører det desværre, at meget af spændingen fordufter" (Espersen, 2012, s. 25).

Dette er Jan Dyberg Larsen (2012) dog langt fra enig i. I kapitlet "Man skal kravle, før man kan gå" i samme antologi nægter Dyberg Larsen (2012) at der bliver undervist i at være underdanig.

Tværtimod bliver der stadig undervist i god og ordentlig journalistik. Der undervises også i "at acceptere, at det er journalisten, der er professionel, når det kommer til journalistik. At hun er trænet i det, og at man bør have tillid til, at hun gør sit arbejde bedst muligt" (Larsen, 2012, s. 59). Larsen(2012) mener at det ville være en masse spild tid hvis journalister hele tiden skulle sende citater til tjek, dette skal dog tilbydes hvis kilden taler om et kompliceret emne og det er vigtigt at det bliver gengivet præcist. Larsen(2012) mener, i hans optik, at politikerne selv er skyld i det og skal stoppe med at bruge beskidte tricks og ikke gøre forholdet mellem journalist og politiker til en kampplads, hvilket vil være både for journalisten, politikerne og borgernes bedste.

2.5.1 Opsamling på debatforråelse via unoder

Kock(2013) er af den overbevisning at der er mange forskellige former for unoder, der gør debatten usalig og ugyldig. Disse unoder er blevet større efter at medierne er blevet hurtigere og det er nemmere for medierne at finde historier. Det er vigtigt tempoet bliver sat ned, da vi som borgere skal bruge den politiske debat som grundlag for at tage stilling. Derudover er det vigtigt for den gode debat, at begge parter præsenterer gode og valide argumenter, men igen grundet hurtigheden og andre faktorer bliver debatten en vekselsituation, der overtages af billedere og oneliners.

Ansvaret for denne hurtighed skal placeres hos medierne, ifølge Kock(2013), da færre og færre medier har plads til den ordenlige debat. Medierne mener at politiske budskaber skal være korte og opsigtsvækkende og de skal hele tiden forny sig selv og dermed bliver emnerne også ofte sat mere på spids, fordi medierne vil være dagsordensættende og vil bringe nyheder om politikerne og dermed bliver det hele mere personfikseret og kommer til at handle mere om magtekampe end om de reelle nyheder.

En vælger kan påvirkes på to måder; en direkte og aktiv vej, der kaldes den centrale måde og en mere psykisk og følelsesmæssig vej nemlig den perifere – men for at påvirke på nogen måde er det nødvendigt at få de gode argumenter så at vælgerne ikke kun vælger ud fra egen interesse, men

også for hvad de mener der er bedst for samfundets bedste. Hvilket i nogen tilfælde kan være det samme.

En anden unode beskrives af Espersen(2012), der mener at journalister er blevet underdanige i jagten på en god historie og dermed 'adlyder' deres kildes mindste vink, hvilket også gør debatten usaglig og underdanig. Dette er Dyberg Larsen(2012), dog ikke enig i, da han mener at journalister er uddannet til at udvise tillid og 'overbevise' kilden om at journalisten ved bedst.

Unoder kan siges at have bidraget til en forringelse af interaktionen mellem politikere og journalister ved at ødelægge debatten og forplumre den. Journalisterne som påvirker borgerligheden giver ikke argumenter til borgerligheden angående politikerne og dermed kommer debatten i offentligheden til kort og bliver ulogisk og fyldt med unoder, fejl, strategier og mangel på argumenter.

2.6 Samlet konklusion på teorikapitlet

Habermas (1962) beskriver hvordan han mener den borgerlige offentlighed og den politiske debat er i frit fald og har store problemer, hvoraf massemedierne bærer en stor del af skylden, da en offentlighed styret af dem udvikler sig til en magtfuld arena, hvor der kæmpes om både indflydelse, og styring. Derfor mener Habermas(1962), det er vigtigt med en ændring for at vende tilbage til en offentlighed styret af borgerne og ikke af manipulerende massemedier.

Teknologiens rolle, har ifølge mine teoretikere Stig Hjarvard og Pierre Bourdieu haft en rolle heri. Dog er de ikke helt enige om hvorvidt denne er positiv eller negativ. Hvor Bourdieu er overvejende negativ og mener at TV-mediet fremkalder en selvmanipulerende, narcissisk tilgang til offentligheden, har Hjarvard en mere positiv tilgang. Dog mener begge at medierne underlægger sig samfundets tendenser.

Kommercialiseringens rolle i offentligheden forfald har gjort, ifølge Habermas, gjort pressen endnu mere manipulerbar, hvilket stemmer overens med mine teoretikere, der også mener at pressen er blevet publicister, der lever for at sælge og dermed påvirker kommercialiseringen debatten negativt. Derudover har kommercialiseringen ligeledes bidraget negativt til interaktionen mellem journalister og politikere.

Professionaliseringen skal ikke kun ses som negativ ting for den demokratiske debats kvalitet, da de også har været med til kvalificere debatten men i forhold til den borgerlige offentlighed er den negativ, hvorimod dens påvirkning af debatten er uklar.

Unoders rolle for den demokratiske debats kvaliteter overvejende negativ. Disse unoder er kun skabt for at manipulere og dermed er de negative.

3. Metode

Politik er videnskaben om det næstbedste.

John Morley

I det følgende vil jeg beskrive min metodiske tilgang til dette speciale. Der redegøres for hhv. dataindsamlingsmetode, valg af interviewpersoner og analysemetode.

3.1 Dataindsamlingsmetode -Semi strukturerede kvalitative interview

Til dataindsamlingen har jeg valgt at foretage interviews, da "interview kan gennemføres for at indhente empirisk viden om interviewpersoners typiske oplevelser af et emne (...)"(Kvale og Brinkmann,2008,s. 126). For at udføre et godt forskningsinterview er det vigtigt med en god forberedelse bagved og i den forbindelse skal interviewererne stille sig selv tre vigtige spørgsmål, nemlig:

Hvorfor undersøgelsen gennemføres, dvs. afklaring af formålet med undersøgelsen. Hvad: tilegnelsen af en forhåndsviden om det emne, der skal undersøges. Hvordan: tilegnelsen af et nøje kendskab til forskellige interview- og analyseteknikker og beslutning om, hvilke der skal bruges for at opnå den påtænkte viden(Kvale og Brinkmann,2008,s.125).

I forbindelse med klargøring af formål kan der skelnes mellem to forskellige formål hhv. et **eksplorativt** og et **hypotesetestende formål**. Et eksplorativt formål benytter et interview, hvor meget lidt er planlagt og hvor interviewer typisk præsenterer et spørgsmål, et område, der skal kortlægges og hele tiden følger op med nye spørgsmål(Kvale og Brinkmann,2008). Det andet formål er hypotesetestende *formål*. Her benyttes interview der er mere strukturerede og der fraviges ikke meget for rammerne, da det er meningen at de forskellige interviews skal sammenlignes(Kvale og Brinkmann,2008). Jeg ser mine interviews som en hybrid mellem disse to former, da jeg har en række spørgsmål jeg skal igennem, men dog kan jeg sagtens stille et spørgsmål til en som jeg ikke ville stille til en anden.

I forbindelse med **viden om emnet**(Kvale og Brinkmann,2008) også kaldet hvad, ønskes der en afklaring af emnet for undersøgelsen. Dette betyder at der skal udvikles en begrebslig og teoretisk forståelse "*af de fænomener, der skal undersøges for at skabe grundlag for tilføjelse og integration af ny viden*"(Kvale og Brinkmann,2008, s. 127). For at kunne stille relevante spørgsmål til et emne er det vigtigt at have en viden om emnet. Denne viden er etableret i teoriafsnittet. Uden denne

viden i teorien ville interviewereren under analysen indse at der mangler relevant information for at kunne fremføre specifikke fortolkninger på baggrund af de forskellige teorier (Kvale og Brinkmann, 2008).

Hvordan: design af en interviewundersøgelse

Design af en interviewundersøgelse, undersøgelsens hvordan, kræver en planlægning af undersøgelsens procedurer og teknikker. Som nævnt har jeg her valgt den semistrukturerede form og udarbejdet en spørgeguide med afsæt i de temaer, der er fundet frem i det forudgående kapitels analyser. Denne kan lokaliseres i bilag 1.

Transskribering af interview

Angående transskription kan det siges at: "det er ikke ukompliceret at transskribere, men snarere en fortolkningsproces(...)" (Kvale og Brinkmann, 2008, s. 199). Der er forskellige måder at transskribere fra meningskondensering til fuld transskription med anførelse og opmåling af pauser til brug for f.eks. konversationsanalyse (Kvale og Brinkmann, 2008). Min transskription kan ses som en hybrid mellem fuld transskription og meningskondensering. Jeg har valgt ikke at transskribere, elementer så som øh, pauser og også at korte nogle sætningerne ned, frem for at skrive ordret ned, dog har jeg heller ikke meningskondenseret.

Etik i forbindelse med interviewene

Ifølge Brinkmann og Kvale er "en interviewundersøgelse et moralsk fortagende" (Kvale og Brinkmann, 2008, s. 80). De etiske problemer opstår især på grund af de komplekse forhold, der er opstået når menneskers private liv udforskes og disse beskrivelser lægges frem (Kvale og Brinkmann, 2008). Mine interviewemner kan dog ikke ses om følsomme emner og der er ingen spørgsmål, der ville kunne støde nogen. Samtidig er mine interviewpersoner vant til at blive interviewet og dermed er klar over hvordan de skal agere i forhold til mine spørgsmål. Dog har jeg haft nogle etiske overvejelser vedr. samtykke, fortrolighed og konsekvenser, som der redegøres for nedenunder.

Informeret samtykke

Informeret samtykke består i at interviewpersonerne informeres om undersøgelsens formål og om hovedtrækkene i forbindelse med undersøgelsen. Herunder skal det fortælles hvem der får adgang til ens undersøgelse og dermed skal interviewpersonerne også tage stilling til om de ønsker at se dele af undersøgelsen og hvilket dele indeholder udtalelser fra dem (Kvale og Brinkmann, 2008). I forbindelse med mit speciale fik alle mine interviewpersoner en mail, med emne og længde for interview. Derudover fik de også alle at vide, hvad meningen med interviewet var og ingen af dem har givet udtryk for de ønsker at se hvad de bliver citeret for. Dog har enkelte udtrykt de gerne vil se resultatet, mest fordi de synes dette kunne være spændende.

Fortrolighed

Fortrolighed er ikke relevant i dette speciale, da der ikke er blevet spurgt ind til private data og alle deltager er kendte og ønsker ikke en anonymisering.

Konsekvenser

Med en kvalitativ analyse skal forskeren være klar over den åbenhed og intimitet, der kendetegner meget forskningen kan gøre at interviewpersonerne giver mere af sig selv, end hvad hensigten var og dette skal interviewer tage hensyn til (Kvale og Brinkmann, 2008) og "man bør forholde sig til konsekvenserne af en kvalitativ undersøgelse både med hensyn til den mulige skade, den kan påføre deltagerne, og de fordele, de kan forventes at få ved at deltage i undersøgelsen" (Kvale og Brinkmann, 2008, s. 92). Dette har heller ikke den store relevans for mit speciale, da det jeg har spurgt om er ting alle interviewpersonerne også ville kunne blive spurgt om i forbindelse med deres arbejde.

3.2. Valg af interviewpersoner

Som interviewpersoner har jeg valgt fem journalister, spindoktorer og politikere, der alle har været på den politiske scene i mange år. Journalisterne, jeg har valgt er fra to forskellige kanaler, en licens finansieret og en kommercielt finansieret. Spindoktoren, jeg har valgt er nu kommentator og er derfor mere upartisk i sine meninger, end da han var ansat for et bestemt parti. Politikerne, jeg har valgt har begge over 30 års erfaring i politik og er på hver sin side af det politiske spektrum og dermed kan fortælle hvordan de to forskellige fløje har oplevet debatten.

Første gang jeg nævner interviewpersonerne nævner jeg dem med det fulde navn, for derefter kun fornavn, hvilket vil gentage sig i analysen.

Journalister:

Ask Rostrup

Ask Rostrup, Ask, er uddannet journalist fra Danmarks Journalist Højskole i 1991 og blev ansat på Ritzaus Bureau umiddelbart efter. Allerede under sin praktiktid kom han ind på Christiansborg og havde sin gang der(Bilag 3). I 1995 blev Ask ansat som politisk redaktør på Berlingske Tidende og i 1999 røg han til Bruselles for Berlingske Tidende. Han kom til DR i 2007 hvor han blev Christiansborg journalist og har siden foråret 2012 været vært på magasinet Bag Borgen, der er en del af nyhedstimes. Dermed mener jeg at Ask har grundlag for at udtale sig omkring den politiske debat og hvordan denne har ændret sig, da han har mere end 20 års erfaring i faget.

Peter Laurup-Larsen

Peter Laurup – Larsen, er journalist på TV2. Peter har været på Christiansborg i mere end 30 år kun med pause på et år i Dansk Flygtningehjælp(Bilag 4). Han er uddannet cand. mag i samfundsfag og er dermed ikke uddannet på en journalistuddannelse. Efter en pause fra Christiansborg vendte Peter tilbage ansat som pressechef for de radikale eller som han selv siger ”kald det spindoktor, det var det i princippet”(Bilag 4, s. 43) og i 1990, fik han sit første job som skrivende journalist, hvor han sideløbende blev kommentator for TV2, hvor han blev fastansat i 2000, hvor han så har været i 15 år og dermed været med til lanceringen af TV2 News.

Spin doktorer:

Michael Kristiansen

Michael Kristiansen, er uddannet journalist fra Danmarks Journalisthøjskole i 1989, og har lige siden beskæftiget sig med politik. Først som politisk journalistik på Weekendavisen, siden Berlingske Tidende og Politikken(Bilag 2). Fra 1999- 2001 var han pressechef i partiet Venstre og blev sidenhen særlig rådgiver/spindoktor for Anders Fogh Rasmussen. Nu har Michael sit eget

kommunikationsbureau, er vært på Mogensen og Kristiansen, et politisk program på TV2 News og er ansat som ekspert på TV2. Derudover har han stadig sin gang på Christiansborg.

Politikere:

Orla Hav

Fra venstrefløjen har jeg valgt folketingspolitiker Orla Hav, der er valgt for Socialdemokratiet. Orla er uddannet lærer og dreng af en arbejdsmand, og er dermed en ikke akademisk politiker(Folketinget,2015). Orla blev medlem af en vælgerforening tilbage i 1971 og blev herefter suppleant i amtsrådet, som han blev fuldblyrdet medlem af i 1981, senere blev han medlem af regionsrådet som han var medlem af indtil 2007, hvorefter han stillede op til Folketinget og har været medlem af lige siden(Bilag 6).

Jeg har valgt Orla Hav som informant, grundet hans mange års erfaring samtidig med han ville kunne give et mere lokalt indblik i hvordan politik foregår på både nationalt- og regionalt plan, da han har erfaringer med begge dele. Derudover har Orla været med under hele den teknologiske udvikling, både med monopolets brud og med de sociale mediers fremkomst.

Claus Hjort Frederiksen

Fra højrefløjen har jeg valgt Claus Hjort Frederiksen, der er uddannet jurist. Han gjorde sit indtog i politik i juni 1973, som jurist i Venstre og har derfor mere end 40 års erfaring med den politiske debat(Bilag 5). Efter en periode som jurist blev han partisekretær i 1985(Folketinget,2015) hvorefter han blev minister under Anders Fogh Rasmussen i 2001, dog blev han først valgt ind som medlem siden 2005(Bilag 5).

Jeg har valgt Claus, grundet hans mange års erfaring, samtidig med han er en fremtrædende politiker, med en tidligere ministerpost, der dermed kunne give et større indblik i hvordan medierne og politikerne påvirker debatten, da han har erfaring med dette på landsplan.

Jeg fik fat i mine aktører ved at sende dem en mail. Alle interviews, er foretaget ansigt til ansigt mens interviewet med Claus er foretaget over telefonen. Dette var en nødvendighed da jeg ikke havde mulighed for at komme til København og han havde ikke mulighed for at komme til Aalborg.

Fravalg af interviewpersoner

Jeg havde to interviews mere, som jeg dog har fravalgt. Det ene var med en radikal folketingskandidat, da simpelthen i min optik ikke havde nok erfaring til at kunne udtale sig repræsentativt og validt. Derudover havde jeg en journalist fra Nordjyske medier, som jeg også fravalgte simpelthen på grund af tidspres, da jeg ikke ville kunne nå at gennemgå interviewet hvis jeg skulle skripte ham. Derfor vurderede jeg han havde mindst relevans da han ikke havde et nationalt overblik men kun regionalt.

3.3. Analysemetode -Kvalitativ tematisk indholdsanalyse

Jeg har valgt at lave en kvalitativ tematisk indholdsanalyse for at bearbejde det empiri jeg har indsamlet via mine interview.

Den kvalitative tematiske indholdsanalyse er udviklet i antropologien, kvalitativ sociologi og psykologi og defineres som: "a research method for the subjective interpretation of the content of text data through the systematic classification process of coding and identifying themes or patterns"(Zhang og Wildemurth,2009,s. 1). Ifølge Zhang og Wildemurth (2009) tillader den tematiske indholdsanalyse forskeren at forstå den sociale virkelighed på en subjektiv, dog videnskabelig måde.

Processen bag kvalitativ indholdsanalyse

Den kvalitative indholdsanalyse indeholder otte forskellige stadier eller trin, forskeren skal igennem. Disse stadier vil jeg beskrive i det følgende.

Trin 1: Forbered empirien.

Efter at have indsamlet empirien skal forskeren skabe sig et overblik over denne og dette kan nemmest gøres ved at transskribere empirien.

Trin 2: Definere enheden af analysen

Dernæst er det vigtigt at definere den enhed der skal afkodes ved at dele disse enheder op.

Trin 3: Udvikle kategorier og koder

Under processen med at finde ens emner og koder sætter forskeren det ind i et kodeskema, der bliver udviklet ud fra tre ting, empiri(data), tidligere projekter og teorier.

Trin 4: Test kodeskema

Når kodeskemaet er udviklet er det vigtigt at teste, på et uddrag af ens empiri, om hvorvidt det virker: "coding sample text, checking coding consistency, and revising coding rules in an iterative process and should continue until sufficient coding consistency is achieved"(Zhang og Wildemurth, 2009, s.4).

Trin 5: Kod alt tekst

Det er her selve analysen produceres og det er enormt vigtigt under dette trin at følge koden, så den er ens og konsekvent(Zhang og Wildemurth, 2009).

Trin 6: Tjek at koden er konsekvent

Når forskeren har bearbejdet alt empirien er det vigtigt at gennemgå analysen for at tjekke at koden er ens og dermed er analysen ens. Dette er vigtigt fordi: "the coders' understandig of the categories and coding rules may change subtlly over the time which may lead to greater inconsistency"(Zhang og Wildemurth, 2009). Det vil sige at forskeren i løbet af analysen kan miste fokus og dermed påvirke koden på den måde, dermed er koden ikke konsekvent, hvilket kan skabe tvivl om analysens validitet.

Trin 7: Konklusionen på dataen

I denne del konkluderer forskeren på analysen og dermed dataen. Dette er en vigtig del at processen: "and its success will rely almost wholly on your reasoning abilities"(Zhang og Wildemurth,2009).

Trin 8: Fortæl om forskernes fund

I dette tilfælde er det mit speciale. Det er vigtigt at have huske med den kvalitative tematisk indholdsanalyse altid er fortolkende og "when presenting qualitative content analysis results, you should strive for a balance between description and interpretation. Description gives yours readers background and context and thus need to be rich and thick"(Zhang og Wildemurth,2009).

Min analysestruktur

Jeg har som nævn valgt at bruge den kvalitative tematiske indholdsanalyse og har indledningsvist inddelt min analyse i fem forskellige temaer med forskellige undermener, der alle har påvirket det overordnet tema; den generelle udvikling i interaktionen mellem politikere og journalister

Temaer	Politikere	Journalister
Syn på udviklingen	<ol style="list-style-type: none"> 1. Den generelle udvikling 2. Generelle udvikling mellem journalister og politikere 3. Mediernes partiskhed 4. Mediernes position som fjerde statsmagt 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Den generelle udvikling 2. Generelle udvikling mellem journalister og politikere 3. Mediernes partiskhed 4. Mediernes position som fjerde statsmagt
Teknologien	<ol style="list-style-type: none"> 1. TV mediets betydning herunder monopolets brud. 2. De sociale mediers betydning 3. TV2 News og nichekanaler 	<ol style="list-style-type: none"> 1. TV mediets betydning herunder monopolets brud. 2. De sociale mediers betydning 3. TV2 News og nichekanaler
Kommercialisering	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kommercialiseringen generelt 2. Personfnidder og sensationsjagt 3. Mediernes diktat af den politiske debat 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kommercialiseringen generelt 2. Personfnidder og sensationsjagt 3. Mediernes diktat af den politiske debat
Professionalisering	<ol style="list-style-type: none"> 1. Professionalisering af politikere 2. Professionalisering af journalister 3. Den kritiske journalist 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Professionalisering af politikere 2. Professionalisering af journalister 3. Den kritiske journalist
Unoder	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mediernes negativitet 2. Mistillid 3. Tonen i debatten 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mediernes negativitet 2. Mistillid 3. Tonen i debatten

4. Analyse

"Intet er fejlet ind under gulvtæppet"

Poul Schlüter

I den efterfølgende analyse vil jeg fokusere på fem forskellige hovedtemaer. Disse er politikere og journalisters syn på hhv: 1) Interaktionen mellem journalister og politikere, 2) Teknologiens bidrag til udviklingen, 3) Kommercialiseringens bidrag til udviklingen, 4) Professionaliseringens bidrag til udviklingen og 5) Unoders bidrag til udviklingen.

4.1. Interaktionen mellem journalist og politikere

Tema 1 omhandler synet på den generelle interaktion mellem journalister og politikere og udviklingen heri. Blandt de detailtemaer der tages op er hhv. synet på forholdet mellem journalister og politikere og udviklingen i mediernes partiskhed. Først behandles politikernes syn herpå, siden journalisternes.

4.1.1 Den generelle udvikling

Politikernes syn på den generelle udvikling

Begge parter er enige om, at medietrykket er steget over tiden, og at dette har ændret interaktionen voldsomt. Bl.a. siger Claus:

Jamen, det har skiftet karakter i de mange år jeg har beskæftiget mig med politik. I lange perioder var det jo monopol radioen og monopol TV'ets tid, det var i en periode hvor der stadig var rekvisiter af firebladssystemet i provinsbyerne, hvor de gamle partier havde hver deres blad og det stillede jo nogle andre krav til den politiske kommunikation. Der var rent faktisk mange medlemmer af de politiske partier og dermed havde du nogle kanaler du kunne arbejde ud fra, og der har vi jo så oplevet at TV monopolet blev brudt. Der kom også flere radiostationer og gratisaviserne buldrede frem og her de senere år så har de sociale medier fået en meget fremtrædende rolle, så det man som politiker oplever er flere forskellige virkeligheder og flere forskellige, så det er jo den udvikling der har været og den stiller jo forskellige krav til det forskellige politik(Bilag 5,s 60).

Her fortæller Claus, hvordan han oplever, at efter monopolets brud, hvor der kom 'flere radio og TV-stationer' begyndte tempoet at stige og dermed har man som politiker været nød til at ændre måden, hvorpå der blev kommunikeret. Dette er noget Orla kan nikke genkendende til, dog synes han udviklingen har ændret sig centralt på et andet punkt:

(..)den anden er nok at nyhedskriteriumet, for at komme på altså det flytter sig op af og op af, fordi vi skal konkurrer med tsunamier og alt muligt underligt i underholdningsværdi og det kan vi jo heldigvis ikke, så derfor synes jeg den journalistiske dagsorden er flyttet højt op og er blevet gjort til en del af den der underholdningsbranche og det synes jeg ikke er det klogeste for et samfund og det resulterer i at en stor del af samfundet bare står tilbage og tænker; hvad ævler de om?(Bilag 6,s.75)

Her påpeger Orla, at samtidig med medietrykket er steget, er nyhedskriteriumet ligeledes steget, og det handler mere om 'underholdningsværdien' end den politiske debat.

Claus henviser til det med ambivalente følelser, hvorimod Orla meget klart italesætter den nuværende interaktion som negativ og dårlig for interaktionen og dermed også borgerne.

Journalisterne og spindoktorerens syn på den generelle udvikling

Alle parterne italesætter om forskellige punkter i historien, der har vigtigt for udviklingen. Michael italesætter følgende som centralt for ham:

(...)jeg synes for mig er den helt klart afgørende forskel at de er opstået mediekritik og hvornår det præcis dukker op, det kan jeg ikke lige sige og det var heller ikke altid lige godt, men man kan sige at Nyhedsavisen den som David Trads og Sven Damm lavede. De var ligesom de første der begyndte at kritisere de andre medier. I dag sker det hele tiden, det er hele tiden frem og tilbage. En af de afgørende ting der er sket for mig i dansk journalistisk det er simpelthen det man er begyndt at kritisere hinanden og det har højnet niveauet. Før hen der kritiserede man simpelthen ikke hinanden. Så skrev man ikke bare om det, hvis Berlingeren havde lavet en historie der vidste sig at være det rene knald i kasketten, der var ikke nogen der skrev om det og så måtte Berlingerne jo ligesom selv finde ud af om de ville undskylde overfor deres læsere eller hvad de ville gøre. Den ville ikke gå i dag og det synes jeg er et kæmpe fremskridt.

(Bilag 2,s.10-11)

Her fortæller Michael, at han synes udviklingen er gået i den positive retning og mener, at det at medierne selv har udviklet en mediekritik er det afgørende skridt i en positiv retning. For

journalisten Ask synes han det er blevet lettere for politikerne at komme af med budskaber, som han ser som et nedslagspunkt i udviklingen:

Jeg synes egentlig ikke der er en ubalance jeg synes bare der er en ny balance forstået som at du har en meget mere presset mediebranche både økonomisk, udkommemæssigt og en meget mere professionaliseret politisk verden og det har betyder at det i dag nok er nemmere for politikere at komme af med deres budskab, at medierne hele tiden har et behov for at fylde op med nye nyheder man kan sige tærsklen er sat ned(...) Dermed er der hvert fald en helt helt andet situation ikke kun i den politiske journalistisk men i journalistik som sådan, men hvert fald i politisk journalistisk fordi verden ser helt anderledes ud.(Bilag 3,s. 27)

Ask omtaler i forbindelse med en større konkurrence er nyhederne mere desperate for at få nyheder. Dermed bliver det nemmere for politikerne at få deres budskaber ud, og dette har for Ask ændret interaktionen. Peter ser også politikernes måde at bruge medierne har ændret sig:

Hvis man kigger efter, så var der forskellige måder at gribe nyhederne an på. Jeg tror det tog noget tid før der politisk blev en forståelse af, at man kunne spille den ene ud mod den anden. I starten var det sådan at politikerne regnede med at læse om sig selv også hører historien i radioavisen også regnede man med at TV-avisen ville følge op om aften, så var det kun formen og præsentationen der var anderledes(Bilag 4,s.47).

Her italesætter Peter det samme som Ask og siger, at en naturlig del af udviklingen er, at politikerne er begyndt bruge medierne mere, og at medierne har udviklet sig til en kamparena, hvor individer bliver spillet ud mod hinanden. Ingen af journalisterne omtaler denne udvikling som positiv eller negativ, hvorimod spindoktoren er positiv.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Parterne er enige om, at medietrykket er steget voldsomt, og alle har en klar holdning til, hvordan udviklingen har ændret sig. Dog er der kun en politiker, der udtaler direkte, at han finder udviklingen negativ, hvor i kontrast udtaler spindoktoren, at han finder udviklingen positiv. Den sidste politiker og de to journalister italesætter ikke om de finder udviklingen positiv eller negativ.

4.1.2 Generelle udvikling mellem journalister og politikere

Politikernes syn på den generelle interaktion mellem journalister og politikere og udviklingen heri.

Begge politikere er enige om, at den nuværende udvikling i interaktionen mellem journalist og politikere kan beskrives som negativ. Omkring udviklingen fokuserer politikerens Claus meget på gamle dage som de gode og positive:

Hvis du tager journalister i "gamle dage". De havde været korrespondenter her på Christiansborg i 25 år og dem løb du jo ikke om hjørner med. De kendte jo den politiske game og derfor var det meget sjældent at du kunne binde dem en eller andet historie på ærmet for de kendte alt til det. I dag altså der er det jo for mange journalister jo bare et trin på en karriere og så er man på Christiansborg i fire år og så skal man videre ikke også(Bilag 5, s.68).

Hans kollega Orla ligeledes tilkendegiver:

(...)det jeg synes er det mest frustrerende det er at man sjældent møder en journalist der kan sit stof. De kan en masse angående de dagsaktuelle ting, men at vide hvordan vi har det med dyrevelfærdsområdet det er, hvor der er en masse viden, det er der ikke ret mange der ved noget om. Jeg synes journalister er blevet generalister og det synes jeg er ærgerligt når det kommer til den påklædning befolkningen så får(Bilag 6, s. 78).

Her påpeger Orla ligesom Claus, at i gamle dage var journalisterne bedre, og dermed finder de den nuværende status for negativ og overfladisk.

Journalister og spindoktors syn på den generelle interaktion mellem journalister og politikere og udviklingen heri

Journalisten synes også, at den nuværende udvikling og dagens journalist er blevet en bedre journalist, da der er kommet lidt afstand mellem politikere og journalister. Ask mindes:

Jeg kan huske da jeg startede i praktik på Ritzaus bureau, der kunne man faktisk være heldig og ringe hjem til statsministeren på en søndagsvagt også tog han selv telefonen, det prøvede jeg selv som praktikant en enkelt eller to gange at jeg kunne ringe hjem til statsministeren også fik man Poul Schlüter i røret og det lyder som noget der foregik i Morten Korch stenalderen og det er altså bare 25 år siden(Bilag 3, s. 27).

Dermed tilkendegiver han, at der er kommet en afstand mellem journalister og politikere. Dog udtrykker han hverken om dette er positivt eller negativt. Spindoktoren Michael har samme tanker om udviklingen som Ask har:

I gamle dage sad de og drak sig fulde sammen nede i Snapstinget. Jeg synes det er fint der er kommet en adskillelse, jeg tror det er sundt at journalisterne ikke oplever at politikerne også er deres venner men derimod nogen som de har en anden fælles relation til også på den parameter synes jeg det er godt der er kommet en eller anden form for filter, sådan er det jo ikke alle steder mellem alle journalister og alle politikere men så der ligesom er kommet et eller andet filter så det ikke er sådan man bare render rundt og bliver gode venner, fordi det tror jeg er et problem for formidlingen og det har altså været et problem før og især på Christiansborg, det er en venneklub(Bilag 2, s. 7).

Her vurderer Michael, at det har været positivt, at der er kommet en adskillelse mellem journalister og politikere, da det ellers er en 'venneklub'. Michael ser udviklingen som positiv, da han vurderer, at journalisterne kontrollerer politikerne og ikke omvendt, som det var tidligere:

Fordi journalisterne kontrollerer politikerne, det er det, det handler om. Det kan jo ikke nytte noget at journalisterne bliver sådan en stik i rend dreng for politikerne. Man skal jo huske at når noget i gamle dage hed nyhederne på Christiansborg var det en bestemt journalist politikerne havde udvalgt og fortalte en historie til(Bilag 2,s.8).

Dermed italesætter spindoktoren Michael en positiv udvikling, hvor journalisterne er blevet mere selvstændige.

Fælles træk og forskelle ved de to grupper

Fælles træk ved grupperne omkring den generelle udvikling er, at begge parter mener, at de er blevet mere distancerede fra hinanden. De er dog uenige om, hvorvidt det er positivt eller negativt for udviklingen. Politikerne er overvejende negative overfor udviklingen, hvorimod spindoktoren synes det er positivt. Journalisten italesætter det som hverken eller.

4.1.3 Mediernes partiskhed

Politikernes tanker om udviklingen i mediernes partiskhed

Begge politikere er enige om, at partiske TV-kanaler ikke eksisterer, dog kommer de dog begge med hentydninger til, at journalister har en politisk slagside. Bl.a. siger Claus:

Det kan man jo se i meningsmålingerne. Deres temperament ligger mest i den venstre side af salen, men det må mediet jo så kunne håndtere og forklare. Det er klart at Danmarks Radio i perioder har haft store forklaringsproblemer og det er jo specielt hvis det bliver meget tydeligt

(Bilag 5, s. 69-70)

Claus klargør her, at han mener DR er hans modstander. Dette kan politikeren Orla ikke kan nikke genkendende til dette:

Jeg ved godt det er en udbredt forståelse og er medvirkende til at de blå hvert år er mere negative overfor DR og deres budget end vi andre er. Jeg tror det ikke (Bilag 6, s. 85).

Begge parter har set en udvikling og finder medierne mindre partiske, dog mener specielt Claus, at journalister er mere venstreorienteret, hvilket for ham påvirker interaktionen negativt.

Journalister og spindoktors tanker om udviklingen i mediernes partiskhed

Journalisterne mener, at kanalerne har udviklet sig til ikke at være partiske. Dog kan de godt forstå at holdningen er der, da det tidligere set har forholdt sig således. Bl.a. siger Ask følgende:

(..)overvejende bliver stadig set som noget socialdemokratiet har opfundet og vi er alle socialdemokrater eller det der er værre, mens TV2 ikke er licens finansieret og drives kommercielt og dermed noget helt helt andet og der kan man sige at TV2 nærmest har været frihedsgraden vi har, den kritik vi bliver udsat for hvis vi begår en fodfejl er 100 gange større end hvis TV2 gør det, fordi vi er benhårdt licensfinansieret og de er kommercielt finansieret, på trods af vi begge er statsejet publicservice kanaler. Jeg tror det ligger meget i DR konstruktionen snarere end det ligger i vores virke. (Bilag 3, s.41)

Dermed italesætter Ask, at det er DR som konstruktion og ikke nødvendigvis nyhedsformidlingen der gør DR til 'noget socialdemokratiet har opfundet'. Dette er noget Peter har samme holdning til: "hvis man ser på TV2's behandling af balladen ved de konservative eller Løkkes problemer med sine bilag så kan ingen vidst sige at vi har været Fox-TV eller nogen der beskytter de blå. Det tvivler jeg på nogen vil påstå"(Bilag 4, s.55). Dermed mener de begge to dette ikke eksisterer.

Spindoktoren Michael kan dog godt forstå at holdningen er der og stadig eksisterer, hvilket han formulerer på følgende måde:

(...)hvis du tager Anders Fogh og Bertel Haarder generationen i Venstre, vil der ikke være nogen tvivl om at DR er de røde lejesvende. Situationen er nok anderledes i dag men der er ingen tvivl om på et tidspunkt var journalister mere venstreorienterede end resten af Danmark og det har jo også haft en indvirkning på DR det er der ingen tvivl om. TV2 har jo også altid været opfattet som de blås kanal både med de direktører der har været, men også det at det er en halv privat kanal, hvert fald ikke på samme måde licensfinansieret som DR, det har gjort at TV2 er de blå kanal.(Bilag 2, s. 21)

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Angående udviklinger i mediers partiskhed er parterne enige om, det historisk var sådan, at dette forhold fandtes, men medierne har udviklet sig til at være upartiske. En enkelt mener det stadig er tilfældet, men ingen fremsætter det dog som et ideal.

4.1.4 Mediernes position som fjerde statsmagt

Politikernes tanker om mediernes position som 4. Statsmagt

Begge politikere referer til medierne som den fjerde statsmagt, dog er begge parter enige om, at medierne er ved at miste denne position, og at medierne samtidig ikke selv reflekterer over vigtigheden i denne position. Bl.a. siger Orla:

Ja, det er den og det bør den være. Det væsentligste problem er at det aldrig er en diskussion som medierne selv tager op. De andre magt instanser kommer hyppigt til debat, det kommer problemstillinger om den fjerde statsmagt ikke. Ikke af medierne selv, men gør det ofte af nogle nørder som skriver nogle speciale og journalister på journalist højskolen. Men det er en lille skare og det ikke noget medierne selv gør noget ved. Det kan jeg kun beklage at de ikke synes, fordi de spiller en væsentlig rolle i vores måde at indrette samfundet på(Bilag 6,s. 86).

Her understreger Orla, at 'det er aldrig en diskussion som medierne tager op' at positionen er ved at blive truet, og Claus siger direkte, at udviklingen har slået positionen væk:

Ja jeg synes at de har mistet positionen som den fjerde statsmagt fordi, altså hvis man skal have den rolle, så er det fordi man er istand til at være kritisk og man er istand til at afdække noget, men på den måde en del eller rigtig mange medier eller faktisk alle medier kører i dag at en regering kan sælge en god historie til en avis mod ikke at sælge den til andre mod at man så får den på forsiden, så kan man jo sige er du den fjerde statsmagt? Nej god morgen det er du ikke vel, så er du jo bare en almindelig aktør i det politiske spil, men der er da selvfølgelig den kerne af sandhed at hvis man er magthaverne i haserne på magthaverne så er man i en vigtig rolle, men det er bare at når du ser på aviserne i dag, så lader de sig jo købe til at bringe nogle historier som en minister syntes er smart at sælge mod at de andre får den ikke og I får lov at komme først og alt det der og det har jo ikke noget med den fjerde statsmagt at gøre(Bilag 5,s.71).

Begge parter er dermed enige om, at medierne tidligere har været en større indflydelse på interaktionen, og har haft en betydningsfuld rolle, hvor de nu mener, at denne position er ved at smuldre. De siger ikke direkte, at de finder det negativt, men flere af deres ordvalg indikerer, at de finder det negativt.

Journalister og spindoktors tanker om mediernes position som 4. Statsmagt

Parterne her er alle enige om, at mediernes position er stærkt truet, og at den her ændret sig meget gennem tiden. Ask italesætter det på følgende måde:

Vi er ikke ved at miste kontrollen men vi er i hvert faldt igang med at miste dele af kontrollen til sociale medier især. (...) Så jeg tror ikke vi er ved at miste statussen som den fjerde statsmagt, men jeg tror der er hjørner af kontrollen vi er i gang med at tabe og der er ikke noget vi kan gøre ved det.(Bilag 3,s.43).

Her påtaler Ask, at positionen ikke er mistet endnu, men store dele af den er, hvilket spindoktoren Michael er enig med ham i og udtaler:

Ja, den er godt nok til debat, det kan godt være den stadig er der og samfundet har også brug for en stærk kritisk presse, det er et grundvilkår i samfundet, men den kan ikke optræde så arrogant som den har gjort tidligere , den bliver udfordret hele tiden og det synes jeg er positivt. Den er stadig de fjerde statsmagt, men bare på en lidt anden måde en tidligere(Bilag 2, s.23).

Dermed er både Ask og Michael enig i, at mediernes position som den fjerde statsmagt har ændret sig i en mere negativ retning og er blevet mere ligegyldigt.

Jeg spurgte journalist Peter, om dette spørgsmål, her kom han dog ikke med et entydigt svar.

Fælles træk og forskelle ved de to grupper

Parterne er enige om, at mediernes position som den fjerde statsmagt skal tages op til grundig revision, og at den position medierne har haft tidligere ikke eksisterer længere. Ingen af dem italesætter om det er positivt eller negativt, dog italesætter de alle, at det er negativt for den kritiske journalistik, at positionen som fjerde statsmagt er falmet.

4.1.5 Opsamling

Interviewpersonerne er alle enige om, at medietrykket har gennemgået en udvikling, hvor dette er steget. Dog har det stigende medietryk gjort, at politikerne er begyndt at bruge medierne anderledes, og ifølge spindoktoren er medierne blevet mere kritiske overfor sig selv.

Angående interaktionen mellem journalister og politikere, er parterne uenig om den drejning interaktionen har taget. Politikerne finder den negativ og distancerende, hvorimod journalister finder den positiv.

Mediernes partiskhed er alle enige om har udviklet sig til ikke at eksistere i store træk, dog er der stadig tendenser.

Angående spørgsmålet om medierne som den fjerde statsmagt er parterne enige om, at udviklingen har gjort dette overflødig.

4.2 Teknologiens rolle

I det følgende tema vil jeg analysere interviewpersonernes tanker om teknologiens rolle, og hvordan den har været en af årsagerne til den udvikling, der har fundet sted. Fire undertemaer kan identificeres i deres refleksioner, hhv: 1) TV-mediets betydning, herunder monolets brud, 2) de sociale mediers betydning, 3) TV2 News og nichekanaler og 4) tempoet.

4.2.1. TV-mediets betydning, herunder monolets brud

Politikers tanker om TV-mediets betydning, herunder monolets brud

Begge politikere var en del af den politiske debat, da monolet blev brudt, og dermed har de været vidne til TV'ets fremkomst, og de er enige om monolets brud er skelsættende og vigtigt, hvilket Claus italesætter på følgende måde:

(...)det har skiftet karakter i de mange år jeg har beskæftiget mig med politik. Der har jo i lange perioder var det jo monopol radioen og monopol TV'ets tid, det var i en periode hvor der stadig var reminiscenser af firebladssystemet i provinsbyerne, hvor de gamle partier havde hver deres blad og det stillede jo nogle andre krav til den politiske kommunikation. Der var rent faktisk mange medlemmer af de politiske partier og dermed havde du nogle kanaler du kunne arbejde ud fra, og der har vi jo så oplevet at TV monolet blev brudt(Bilag 5, s.60).

Her pointerer Claus, at debatten har 'skiftet' karakter, specielt da monolet blev brudt, da der kom flere krav til den politiske kommunikation. At TV'et og monolets brud har ændret interaktionen er noget Orla kun kan genkende på mikroplan og ikke på det store makroplan

I og med der er kommet flere tv-medier, kunne man have den opfattelse at der er kommet mere plads til politikerne, det synes jeg dog ikke man oplever. Der er sket det i vist omfang, rent geografisk set, at der er kommet regional tv og det de arbejder med, det er blevet mere tilgængeligt, men i virkelighedens verden er det sådan at de store TV-kanaler konkurrerer om at få de samme 10 politikere på og når de så har slidt dem op finder de nogle nye, som de vil sætte på. På den ene side har vi fået flere muligheder men på den anden side har vi ikke spredt feltet(Bilag 6,s.77).

Dermed siger Orla, at selvom der er kommet 'mere plads' er der stadig problemer. De regionale kanaler gør deres, men de store TV-kanaler bruger kun de store politikere, hvilket 'slider på dem'. Dermed har han en ambivalent holdning til den teknologiske udvikling, og mener at dette bidrager med problemer. Begge parter mener dog, at TV-mediet har bidraget til interaktionen mellem journalister og politikere.

Journalister og spindoktors tanker om TV'ets betydning

Journalist og spindoktor mener begge, at TV-mediet er stærkt, men at nyhedsformidlingen efter monopoles brud er blevet voldsomt segmenteret og dermed meget nichebaseret. TV-værten Ask siger:

Tv-mediet har altid været stærkt og den gang der kun var en TV station, DR var jo frem til 1988 en afgørende spiller i dansk politik, men der var aviser på mange måde også mere afgørende end de var i dag, fordi de var meget større fordi der kun var en TV-station der udkom med en TV avis hver aften og op gennem 00'erne især er antallet af TV stationer eksploderet, vi har fået 24 timers nyhedskanaler, noget der minder om det, vi har fået web-TV, som har fragmenteret den politiske dækning alle mulige steder hen og man må sige at TV stationerne herinde fylder meget mere end de gjorde til at starte med(Bilag 3,s. 31).

Dermed siger Ask, at TV'et altid har været stærkt, grundet der i lang tid kun kom en TV-Avis hver aften, og dermed var denne vigtig for befolkningen, og som der kom flere og flere TV-kanaler, kom der flere forskellige måder at formidle nyheder på, og dermed er TV'et kommet til at fylde om muligt endnu mere. TV'et er et så magtfuld medie, at det betyder mere for ens karrierer, end at rent faktisk bare udføre sig arbejde: "de havde regnet sig frem til at få et enkelt TV-indslag på en TV2 regionalkanal i en valgkamp er ligeså meget værd som at have siddet fire år i folketinget"(Bilag 3, s.30). Dermed påtaler Ask, at TV'et har bidraget enormt, da det er vigtigt at komme på TV. Michael reflekterer over TV'ets bidrag på følgende måde:

Vi har jo ikke oplevet den samme magtkoncentration som man har oplevet i andre lande altså man kan sige at Jyllands Posten og Politiken arbejder sammen i dag, det gjorde de jo ikke på samme måde den gang, men du har jo stadigvæk DR og TV2 og der er jo ikke risiko for der er nogen der har monopol på nyheder i det her. Vi har jo langt flere medier end befolkningstallet er berettiget til og hvis man sammenligner med andre lande(Bilag 2,s.13).

Dermed omtaler Michael monopolets brud, som en afgørende faktor for, at der ikke bliver ensidigt og manipulerende nyheder, som der ses i andre lande og omtaler, at vi har mange flere kanaler end andre lande, hvilket han finder som et positivt bidrag. Journalisten Peter omtaler ikke konkret, hvordan han finder TV'et har bidraget til udviklingen.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Begge grupper er enige om, at TV'et har påvirket udviklingen, og at monopolets brud helt klart var skelsættende i denne forbindelse. Dog er de meget uenige om, hvordan den udvikling TV'et har gennemgået har bidraget til interaktionen og om, hvorvidt bidraget er godt for interaktionen.

4.1.2 de sociale mediers betydning

Politikernes tanker om de sociale medier

Begge parter har en vis skepsis omkring de sociale medier og mener de forfladiger debatten. Bl.a. siger Orla:

Jo, de har naturligvis skabt en mulighed for at man kan komme ud via Facebook, twitter og instagram, men i og med de også er blevet opdelt kommer der segmenter ud til forskellige dele, men hvis man skal slå rigtigt igennem på de sociale medier så skal man ud og sige noget meget outreret, hvilket vi jo har set mange gange med de politikere der er villige til at tage det usmagelige spil, hvor os der så gerne vil have en ordentlig tone ikke bliver belønnet for det(Bilag 6, s. 77).

Derved pointerer Orla, at de sociale medier også er med til at gøre debatten mere bred, da disse opdeler i 'segmenter', dog er der så mange at som politiker skal ens holdninger være stærke og aggressive, og dermed ser han de sociale medier som et negativt bidrag til udviklingen. At de

sociale medier er en negativ del af udviklingen mener Claus også, hvilket kan ses i nedenstående citat:

Nu er jeg jo ikke selv en der dyrker det der. Jeg har en Facebookside, men det er ikke sådan noget med venner. Jeg skriver lidt engang i mellem, men altså for mig at se og for min smag er det blevet for overfladisk. Det er umiddelbart mit indtryk (Bilag 5, s.62).

Da Claus mener debatten er 'blevet for overfladisk' henviser han til, at de sociale medier har haft et bidrag til debatten, dog mener begge parter, at bidraget har været medvirkende til offentlighedens forfald og til at forfladige interaktionen.

Journalister og spindoktors tanker omkring de sociale medier

Journalisterne og spindoktorene er lidt mere positive omkring de sociale medier. Ask siger:

(...)grundlæggende er de sociale medier en kæmpe styrke for politikerne fordi de har fået en direkte kanal ud til de vælgere de gerne vil vælges af, så de tager hvert fald en del af magten og kontrollen fra journalisterne, fordi nu kan de kommunikere direkte ud til vælgerne uden et filter så på den måde er det en kæmpe styrke for politikerne men de skal også bare være klar over det er en kæmpe risiko og mange faldgruber og mange fælder forbundet med sociale medier, men alt andet lige er det en kæmpe styrke(Bilag 3,s. 32).

Ask ser de sociale medier som en del af udviklingen, der har gjort at politikerne har fået en direkte kanal til deres vælgere, og dermed bliver det en kæmpe styrke, der giver et positivt bidrag til udviklingen. Dog ser Ask, der også er faldgruber, hvis politikerne ikke bruger de sociale medier korrekt. Peter ser samme muligheder og faldgruber i de sociale medier som Ask:

Det er jo nyhedsformidling uden filter og det er jo politikerne der selv bestemmer. Til gengæld skal de tænke sig om en ekstra gang fordi det kan jo løbe stærkt, det er heller ikke sikkert det altid løber derhen hvor de gerne vil have det. De kommer til at bruge et enkelt ord forkert også kan de blive udsat for det modsatte af hvad de havde tænkt sig(Bilag 4, s. 48).

Peter kalder det 'nyhedsformidling uden filter' og mener, at politikerne skal tænke sig om inden de uhæmmet smider ting ud på medierne, da historier kan løbe hurtigt på de medier. Han nævner

ikke om han ser det positivt eller negativt. Begge journalister mener, at de sociale medier har bidraget til udviklingen bl.a. ved at gøre, at politikerne er nødt til at 'tænke sig' lidt mere om når de udtaler sig.

Spindoktoren Michael ser også de sociale medier som en styrke, og ligesom Peter og Ask en nyhedsformidling uden filter:

Aldrig har politikere haft så let adgang til at kommunikere og det er demokratisering af debatten. Politikere har adgang 24/7 til sine vælgere hele tiden på alle platforme og det er en revolution. Men med de sociale medier er der også nogle politikere der forsvinder. Den der indelukkede partisoldat har lige trange kår og de der sådan lidt mere udadvendte typer har sådan lidt bedre kår, men grundlæggende synes jeg det er kæmpe og det har fuldstændigt ændret debatten og demokratiseret debatten helt vildt(Bilag 3, s.8).

Han synes udelukkende, at de sociale medier bidrager positivt til udviklingen og interaktionen, da denne har påvirket at debatten er blevet mere demokratisk og dermed er bedre for alle de implicerede i debatten. Dermed adskiller han sig fra de andre i denne gruppe, da han siger direkte han synes det er positivt, hvor de andre er mere vage omkring indflydelsen.

Den anden journalist og spindoktor udtaler sig ikke om dette emne, da jeg ikke spørger dem. Ask ræsonnerer sig selv frem til dette element.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Begge grupper er enige om, at de sociale medier har segmenteret og spredt debatten ud på flere, og dermed er debatten blevet mere løs. Dog er politikerne en hel del mere skeptiske omkring de sociale medier, og mener de er negative og forfladiger en debat, der bliver mere overfladisk ved hjælp fra de sociale medier, hvorimod journalisterne og spindoktorerne overvejende er positive omkring dem og mener at de vil få en stor betydning.

Parterne er enige om, at de sociale medier har gjort interaktionen mindre nødvendig, da politikere nu interagerer direkte med borgerne.

4.2.3 . TV2 News og nichekanaler

Politikernes tanker om TV2 News og nichekanaler

Politikeren er overvejende positive for TV2 News og nichekanaler, da de er med til at uddybe interaktionen. Orla siger omkring TV2 News og nichekanaler:

(...)der hvor man bliver hevet ind i News, det er på et område hvor man sidder og tumler med nogle ting og har dækket nogle ting og deltaget i nogle diskussioner og har perspektiveret på den måde man ser en given sag på. Jeg synes ikke det er så voldsom en forandring fordi det bliver lidt et spejl af at man i virkelighedens verden har arbejdet med tingene(Bilag 6,s.78).

Dermed siger Orla, at han ser TV2 News har bidraget til en mere dybdegående interaktion mellem politikerne og borgerne, da politikerne netop har mulighed for at gå mere i dybden og uddybe holdninger, hvilket han har efterlyst tidligere i sit samarbejde med journalister.

Til trods for jeg spørger Claus omkring nichekanaler italesætter han ikke dette og påtaler mere tempoet, som jeg vil komme ind på senere.

Journalisterne og spindoktorens tanker om TV2 News og nichekanaler

Både journalister og spindoktorer ser TV2 News og nichekanaler, som overvejende positive og bidraget til en mere dybdegående journalistik. Ifølge journalist Ask:

(...)vi er det eneste politiske TV-program på en hovedkanal både på DR og TV2 i forhold til P1, TV2 News og 24/7, som vælter i politik som er konstrueret for det intellektuelle, vellønnet, elitebaseret Danmark og der er det ingen kunst at lave politik fordi der kan man bare sætte sig ned og snakke om politik også synes alle folk, det er interessant. Det er svært at lave politik til alle i det store brede format og det handler om at få lidt flere om bord end dem der bare ser DR2 og TV2 News at få lidt flere til at blive hængende efter TV Avisen, om torsdagen og sige, det er sgu egentlig meget spændende, det handler om at bruge nogle form begreber(...)(Bilag 3,s.29).

Dermed siger Ask, at det er nødvendigt med nichekanaler, da han siger 'det er svært at lave politik til alle i det store brede format'. Spindoktor Michael er enig med Ask og siger:

Hvis vi starter med News som helt klart har vendt op og ned på det hele. Altså der er jo flere ting der er sjove med News. Inden News der sagde alle politikere at det var helt forfærdeligt med det moderne mediebillede, fordi der var politikerne reduceret til en soundbite, og det var jo sjovt når de så kom på News i starten, hvor selv den mest garvede politiker når der var gået tre minutter, hvorefter interviewet fortsatte jamen så havde de ikke mere at sige. De blev sådan helt forvildet – hvad skal jeg sige jeg har jo ikke mere at sige, så News har jo krævet at politikerne skal holde længere tid end en soundbite. Det synes jeg er meget meget positivt (Bilag 2, s. 8).

Dermed stiller nichekanaler, krav til politikerne og bidrager til at belærer befolkningen omkring politik og dermed øge interaktionen både mellem borger og politiker, men også mellem journalist og politiker.

Journalist Peter italesætter ikke, hvordan han finder TV2 News har bidraget.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

I dette emne er begge grupper enige om, at TV2 News og andre nichekanaler har bidraget til interaktionen både internt og eksternt.

4.2.4 Tempo

Politikernes tanker om tempo.

Politikerne vurderer, at tempoet er steget, hvilket gør det svært for politikerne at følge med og gå i dybden, til trods for de tidligere nævnte nichekanaler. Politikeren Claus siger omkring tempo:

Jamen det gjorde de der gratisaviser, plus at alle aviser er gået på nettet og har netversioner og det at breaking news og det at komme først er vigtigere end så meget andet, ændrer selvfølgelig den politiske debat fordi at det vil gøre det interessant for nogle folketingsmedlemmer og spille med på melodien og ligesom få den omtale det kan give at man er først, at man er frækkest at man tør noget. Først og fremmest, så er det den der hurtighed der gør at det er ret svært at være politiker hvis man har som ambition at kunne give noget afbalanceret synspunkter, hvor

det jo hele tiden er dem der er hurtigste og dem der tør være frækkeste der løber med opmærksomheden(Bilag 5,s.61).

Dermed siger Claus, at en af årsagerne til at tempoet er steget, skyldes den større konkurrence er kommet og det at fortælle en historie først er blevet 'vigtigt' for politikerne, og dermed giver de måske en mere aggressiv holdning end planlagt for at komme igennem i medierne. Dette er noget Orla kan nikke genkendende til: "Jamen jeg tror det har haft den indflydelse at det er med til og koncentrere det endnu mere om de der to gange fem minutter, som man identificere sig med. Det har centraliseret fokuset på gruppen af politikere"(Bilag 6,s.80). Dermed oplever han samme hurtighed, og begge parter erfarer at tempoet er med til at gøre interaktion for hurtig og dermed mere forfladiget, da der ikke er mulighed for at komme med 'afbalancerede synspunkter.

Journalisterne og spindoktorernes tanker om tempo

Journalisterne har også bemærket at tempoet er steget, dog mener de at fart altid har været en del af nyhedsformidlingen. Peter formulerer således omkring tempoets udvikling, at "Der er noget der foregår meget stærkt hvor du skal reagere meget hurtigt når der kommer noget nyt ud og hvor hastighed er et selvstændig parameter"(Bilag 4,s.44). Her påpeger Peter, at tempoet er endnu en påvirkning af interaktion, der er blevet et selvstændigt parameter der bidrager. Dette er noget Ask kan genkende:

(...)og tænker tilbage til 80'erne og var der speed som succeskriterium dengang og nej det var der jo ikke, fordi der var ikke noget sted du kunne komme af med det, fordi det var den gang radioavisen var landets hurtigste medie, det var det eneste medie der udkom kontinuerligt hver eneste dag, der var ikke andre medier der gjorde det overhovedet og der havde radioavisen monopolet på at være breaking og man hørte det i radioavisen om dagen og så det i TV-avisen om aften eller læste om det i morgenavisen, men så var det ikke breaking men en historie der blev lanceret. Selvfølgelig er kampen om at være først en vigtig del, en fuldstændig vigtig del af mediernes selvforståelse (Bilag 3,s.40).

Dermed siger Ask det samme som Peter og fortæller, hvordan det er noget genetisk i journalister med tempo, da det er 'en vigtig del af mediernes selvforståelse' og dette påvirker, naturligvis,

interaktionen, dog mener Ask ikke det har gennemgået en voldsom udvikling og dermed ikke bidraget voldsomt til udviklingen.

Michael ser også tempoet som et vigtigt parameter, dog mener han det har en afgørende indflydelse:

Så du kunne tidligere lettere slippe af sted med at sige noget vrøvl fordi at chancen for at du blev stillet til ansvar var relativ lille. I min tid, der kunne du jo godt på en forside på Berlingeren have der til at stå: R: Flere lærer i folkeskolen. Så var det en historie om at de radikale synes nu skulle der være flere lærer i folkeskolen. Så kunne du vente en hel dag, så kunne du læse på forsiden af Berlingeren dagen efter: S: Vi er imod de flere lærer. Altså hallo, det har jo nok noget med tempo at gøre i virkeligheden, men det var jo ikke bedre(Bilag 2,s.9).

Michael vurderer at tempoet har demokratiseret debatten og har bidraget til interaktionen.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Alle parter er enige om, at tempoet er steget, dog mener de også, at tempoet altid har været en vigtig del af nyhedsformidlingen, dog har det ændret sig siden, da monolets brud har gjort, at der er kommet flere til og tempoet dermed er steget voldsomt efter dette.

4.2.5 Opsamling

Angående teknologien er både journalister, politikere og spindoktor alle enige om, at teknologien har haft stor betydning for relationen mellem politikere og journalister. Specielt TV'et er de enige om har haft en stor betydning, men når det kommer til de sociale medier er de ikke enige om dennes påvirkning og om, hvorvidt det er positivt eller negativt. Dog er de alle enige om, at tempoet i den grad er blevet højere efter de sociale medier er kommet til.

Angående nichekanaler er alle parter også enige om, at mange historier fra den politiske arena mest ligger på disse kanaler, og at de er nødt til at henvende sig til disse for at gå i dybden med en politisk historie. Dog er der endnu engang uenighed. Både journalister og spindoktor mener, at TV2 News, som nichekanal, har gjort at politikerne må være bedre inde i stoffet, hvor politikerne mener de altid har været inde i stoffet, dog føler politikerne det skaber en bedre interaktion til

borgerne. Det sidste emne omhandlede tempoet . Alle er enige om, at tempoet er hurtigere, dog mener de alle, at tempoets udvikling ikke har noget med den generelle udvikling at gøre.

4.3 Kommercialisering

I det følgende vil jeg se nærmere på interviewpersonernes syn på kommercialisering, og hvordan denne har været medvirkende til udviklingen af interaktionen. Herunder vil jeg fokusere på tre detailtemaer, hhv. Kommercialisering generelt, 2) Sensationsjagt og personfnidder og 3) mediernes diktat af den politiske debat.

4.3.1 Kommercialisering generelt

Politikernes tanker omkring kommercialiseringen

Politikerne er ikke enige om kommercialiseringen, og om i hvilken retning det påvirker interaktionen og den generelle udvikling. Politikeren Orla siger: "de går jo også efter en kioskbasket og en ordentlig gulseddel, så folk gerne vil købe deres avis" (Bilag 6, s.75), Orla antyder dermed, at medierne fokuserer meget på at finde den rigtige historie, der sælger godt. Claus deler observansen om, at medierne gerne vil sælge: "Medierne ville jo gerne have solohistorierne, gerne ville slå sig op på noget har altid været der, men altså i dag er vilkårene jo ben ben ben hårde indenfor den branche der." (Bilag 5, s.63) Dog har Claus en langt større forståelse for dette da 'vilkårene jo er ben hård' og medierne er nødt til at sælge. Begge parter mener, at kommercialiseringen har påvirket til interaktionen og har gennemgået en udvikling, hvor den betyder mere.

Journalisterne og spindoktorenes tanker omkring kommercialisering

Parterne er ikke enige om, hvor stor en rolle kommercialiseringen spiller. Ask mener følgende:

Hvis vi starter med medierne, så ser jeg det sådan at medierne har været under stort økonomisk pres siden 00'erne, hvor 90'erne i virkeligheden var gode tider for aviserne hvor vi tjente mange penge, så skete der jo en eksplosion i 00'erne både med Web, TV også videre at aviserne begyndte at gå tilbage. Og det er sådan en selvforstærkende spiral, når aviserne begyndte at gå tilbage, så kom der færre annoncer også er der færre penge, også kan du gøre mindre ved udviklingen af journalistikken også ender du i den der nedadgående spiral som er nærmest uden undtagelse i aviserne . Det samme har så gjort sig gældende for TV-stationerne,

de er blevet ramt på Flow TV delen og på streaming delen. Folk ser stadig rigtig meget TV de ser det bare på demand eller streamer DR og TV2, så det er også en kæmpe udfordring og det vil sige at man i medierne har været under enormt økonomisk pres og samtidig har skulle udkomme meget mere på mange flere platforme(...)(Bilag 3,s.26).

Ask siger at kommercialiseringen er en del af en 'selvforstærkende spiral' og at 'medierne er under enormt økonomisk pres' og, dermed påpeger han at kommercialiseringen er kommet for at blive og har påvirket udviklingen og interaktionen, da medierne har været nødt til at tilpasse sig. At kommercialisering har en rolle og påvirker interaktionen er Peter ikke helt enig i. Peter siger:

Det er jo forsiden, altså TV2 har jo ikke haft en forside som et TV-medie, jo vi har haft en tophistorie også nogle teasere der henviser til noget der kommer senere, men det er jo ikke på den måde vi sælger historierne, der bliver jo ikke spekuleret på den måde(Bilag 4,s.51).

Her siger Peter, at medierne ikke 'spekulerer i måden at sælge historie' og erklærer sig dermed uenig med Ask. Spindoktoren Michael er enig med Peter og påtaler:

Jeg synes jo også der er mange nyheder der er forsimplet og jo mere man kender til givne stofområde jo mere forsimplet synes man jo det er, men om det skyldes kommercialisering- altså er det blevet så meget mere kommercielt?(Bilag 2,s.13).

Dermed vurderer Michael, ligesom Peter, at kommercialiseringen ikke har haft en betydning i udviklingen eller har påvirket journalisternes interaktion.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Parterne er alle enige om, at kommercialiseringen er steget, dog er de meget uenige om, hvor meget det har bidraget til interaktionen.

4.3.2. Personfnidder og sensationsjagt.

Politikernes tanke om sensationsjagt og personfnidder

Begge politikere fortæller, at de finder at sensationsjagt og personfnidder har bidraget til en stor del af udviklingen og påvirker nyhedsformidlingen og interaktionen. Claus udtaler sig:

At det manipuleres, og misforstås osv., men altså medierne er jo forskellige, medierne retter sig til forskellige grupper af mennesker, til mennesker med forskellige politiske opfattelser, så det er ikke noget jeg syntes er negativt.

Altså de må jo vinkle det som man kan, men altså de løber jo risikoen hvis det er for groft at man jo ligesom står af på dem. (Bilag 5,s.64)

Her påpeger Claus, at personfnidder bidrager forskelligt alt efter hvilke interaktioner og segmenter denne henvender sig til. Orla italesætter det, at personfnidder og sensationsjagten fylder mere og er dårligt for interaktionen:

Fordi det er en dårlig ting for journalistikken og det indhold som jo også er i politisk arbejde, så det politiske arbejde bliver gjort til en brik i et underholdningsspil og det synes jeg grundlæggende ikke om, fordi det er med at skabe en opdeling at politikere er sådan og sådan og ikke at deres sag er sådan og sådan, det fortabes mere og mere synes jeg(Bilag 6,s.75).

Claus og Orla er altså enige om ovenstående har bidraget til udviklingen og til interaktionen mellem politikere og journalister, og begge vurderer at dette bidrager til et forfald.

Journalisternes tanke om sensationsjagt og personfnidder

Journalisterne er enige i, at personfnidder fylder mere, dog har de ikke et behov for det. Bl.a. siger Ask:

(...)jeg har intet ønske om at være privat med politikerne. Jeg vil gerne være personlig med politikerne men ikke privat. Nogle eksempler er at jeg har ikke noget ønske om at komme ind i politikernes private hjem, jeg har ikke noget ønske om at filme deres familie, men jeg vil gerne være med til at lave nogle udsendelser så borgerne lærer politikerne at kende som mennesker(Bilag 3,s.30).

Her siger Ask, at personen er vigtigt, men sensationen og personens private forhold ikke er vigtigt, og finder det derfor vigtigt at finde en balance. Journalisten Peter mener, at personen er vigtigt og altid har spillet en rolle: "Men jeg ved ikke om det har ændret sig synderligt, jeg tror person spørgsmål altid har spillet en rolle. Formandsopgøret i socialdemokratiet spillede også en stor rolle den gang, og det er over 20 år siden"(Bilag 4,s. 48). Ved vendinger som 'ikke ændret sig synderligt'

og 'personen har altid spillet en rolle' italesætter Peter, at personen altid har været vigtigt. Hvilket spindoktoren Michael også siger, dog vurderer han, at politikerne også selv er skyld i dette:

Hvis du har en politiker og siger okay ser her; nu får du valget der er to muligheder, du kan få to sider i Berlingske søndag, hvor du fortæller om din politiske vision eller du kan få to sider i Berlingske søndag- hvor du for mulighed for at fortælle hvem du er og hvad du er rundet af, så tager ni ud af 10 det sidste(Bilag 2,s. 11-12).

Her fortæller Michael, at han oplever, at politikere hellere vil 'fortælle hvem du er' frem for deres politik, og dermed bliver personen vigtig.

Parterne er alle enige om, at selve personen fylder meget, men at denne altid har været en del af udviklingen, og ofte oplever de i interaktionen, at det er politikeren selv, der skaber opmærksomhed omkring dennes person.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper:

Begge gruppe er enige om, at personen er vigtig, dog mener politikerene at personligt fokus er ødelæggende og negativt, hvorimod journalisterne ikke ytre den store holdning til det, dog mener journalister og spindoktorer at politikerene selv under interaktionen lægger op til, at der skal lægges fokus på personer fremfor sager.

4.3.3. Mediernes diktat af den politiske debat

Politikernes tanker om medierne og diktering

Politikerne mener, at medierne har en enorm betydning for den generelle udvikling og debat. Bl.a. siger Orla:

Ja, det er en væsentlig part af det, det er der ingen tvivl om på godt og ondt. Det skal også være sådan i et samfund, det er derfor vi har nogle medier der skal gå ind og prikke til det. Hvorfor dit og hvorfor bliver teksten udlagt sådan og kunne man forestille sig at? Det er mediernes opgave at være kritiske i forhold til det der skal besluttes i et samfund. Helt oplagt, men derfra også til at køre deres egne sager og det synes jeg der er en tendens til(Bilag 6, s.81).

Her italesætter Orla, at det er en 'væsentlig part af det', og at det skal være 'sådan i et samfund', dog synes Orla, der er tidspunkter at medierne 'kører deres egne sager'. Claus giver Orla ret:

Ja altså nogle gange, altså man kan sige nogen gange når man ser News så dukker der en sag op som bliver helt vildt fokuseret på, men det meget mærkelige ved den sag er at næste dag er der ikke et øje der beskæftiger sig med den sag og det viser at der aldrig har været nogle dybde i det, for der manglede man så bare et eller andet man kunne snakke om og så puster man en eller anden sag helt vildt op, og det underlige ved det er at man skal bare så stor en sensation at den ikke sætter sig nogen spor dagen efter(...)(Bilag 5,s.65).

Ved at Claus siger: 'det underlige ved det er at man skal bare så stor en sensation at den ikke sætter nogen spor', påpeger han, at medierne dikterer interaktionen mellem politikere og journalister. Dermed er begge politikere enige om, at medierne kører deres egne sager og dermed, forsøger at diktere interaktionen og dermed også den debat der bliver ført i ud til borgerne.

Journalisterne og spindoktorernes tanker om medierne og diktering

Journalisterne og spindoktoren er forholdsvis enige om, at det er en vekselvirkning og både medierne og politikerne i sammenspil diktere interaktionen mellem journalister og politikere. Ask italesætter det på følgende måde:

Så jeg synes det er svært at sige hvem der dikterer hvad. Ja, medierne dikterer rigtig meget og vi skal altid være vores ansvar enormt bevidst men jeg synes ikke at vi dikterer så meget at politikerne har mistet magt(Bilag 3, s.40).

Ask anderkender, at medierne har et ansvar og bidrager til den offentlige interaktion, dog vurderer han, at medierne ikke dikterer alt. Dette er noget Michael kan nikke genkendende til:

Så politikerne dikterer mere og mere den politiske dagsorden end de gjorde før men medierne dikterede dagsorden i højere grad før nu har politikerne i den grad fået nogle redskaber der gør at de bedre kan diktere dagsordene(Bilag 2, s. 12).

Her siger Michael, at 'politikere dikterer mere', men at 'medierne dikterede' tidligere, og mener dermed også, at det er en vekselvirkning mellem de forskellige parter. Dog har udviklingen af interaktionen, herunder med hjælp fra teknologien, gjort at politikere dikterer medier. Peter er enig med sine kollegaer og vurderer, at det handler om, at parterne lytter til hinanden og dermed bliver naturligt påvirket af hinanden:

Næh, ikke mere end medierne altid har gjort, det er klart politikere må hele tiden orientere sig i forhold til medierne. Det giver ikke mening at komme med en ny dagsorden, hvis der er noget andet der dominerer mediebilledet, når der sker et terrorangreb enten i Paris eller i København jamen så er det selvfølgelig åndsvagt hvis du har planlagt et udspil på et andet område også komme med det! Så må man gemme det til en anden gang, men det er ikke medierne der dikterer den politiske debat.(Bilag 4,s. 52).

Her påpeger Peter, at medierne ikke dikterer 'mere end de altid har gjort', og at 'det giver ikke mening at komme med en ny dagsorden' og dermed hentyder, at det giver mening, at politikere lytter til medierne og vice versa.

Parterne i gruppen er positive overfor den udvikling, der består i, at politikere lytter til medierne og omvendt og mener det bidrager til interaktionen, at de lytter til hinanden.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Umiddelbart er der ingen fællestræk ved grupperne, da de er meget uenige om, hvorvidt medierne dikterer og bidrager. Politikere mener, at medierne påvirker interaktionen ved at manipulere og køre egne sager, hvorimod spindoktoren og journalisterne mener, at parterne er fælles om det.

4.3.4 Opsamling

Alle parter er enige om, at kommercialiseringen er en stor del af medierne, der fylder mere og mere og har en betydning for udviklingen og interaktionen. Både journalister, politikere og spindoktor ser medierne som et firma, der skal tjene penge, og alle ved at medierne nogen gange kan blive for sensationslysten i håb om at skaffe læsere. Den ene politiker mener ikke han har ret

til at udtale sig om, hvorvidt medierne gør det for meget, alligevel pointerer han, at medierne kører deres egne sager, hvor den anden politiker mener, at medierne dikterer for meget og kører sine egne sager. Spindoktoren ser det dog ikke som et problem, da han mener medierne bliver straffet, hvis de er for dikterende og journalisterne mener ikke det påvirker deres arbejde i sådan en grad, at de manipulerer, men tænker mere over, hvilke historier der sælger.

Ang. fremkomsten af personfnidder og sensationsjagt er parterne enige om, at denne er kommet til at fylde mere og er blevet mere voldsom. Dog mener journalisterne den altid har fyldt meget, men de ønsker faktisk ikke at personfnidderet skal fylde ret meget, dog er selve personen vigtig. Spindoktoren kan godt forstå, hvis politikerne synes det er hårdt, men mener også de selv ligger op til det, hvorimod politikerne mener, at det er medierne der søger dette. Dermed kan det siges at personfnidder bidrager til interaktionen.

4.4 Professionaliseringens betydning

I det følgende tema, vil jeg beskrive hvad mine interviewpersoner tænker om professionaliseringen, og hvordan den har påvirket relationen mellem journalister og politikere. Jeg vil dele temaet op i følgende : 1) Professionalisering af politikere 2) Professionalisering af journalister 3) Den kritiske journalist

4.4.1 Professionalisering af politikere

Politikers tanker om professionalisering af politikere

De to politikere er meget uenige om værdien og betydningen af spindoktorer og ikke mindst, hvordan de har bidraget. Orla italesætter dem som:

Altså sagt lige ud af posen så synes jeg spindoktorer er noget fanden han har opfundet i vrede.

Jeg synes de forplumrer den politiske debat, jeg synes de forplumrer det at der er nogen mennesker der er gået ind i det politiske arbejde fordi de synes der er nogle samfundsforhold de gerne vil engagere sig i og det bliver så forplumret ved der skal et mellemlid på. Ikke bare det journalistiske mellemlid men et mellemlid før den journalistiske bearbejdning og det synes jeg grundlæggende ikke er klogt for den diskussion vi skal tage i samfundet, fordi det kommer til at skabe en afstand til de vælgere, som jo er grundlaget for den politiske debat(Bilag 6,s.77).

Orla er meget negativ i sin retorik omkring spindoktorer og mener, at de 'forplumrer', og at de 'skaber en afstand til vælgerne' og dermed finder han, at spindoktorer ikke bidrager til interaktionen hverken mellem politikere og journalister eller politikere og borgere.

Claus er anderledes positiv og siger:

(...)og man kan sige, der hvor den politiske kommunikation så afgørende ændre sig, det er jo først ved det her med spindoktorer, der kan blive ansat, og det kan jeg sige med god samvittighed da det var mig der lagde for med at ansætte henholdsvis Henrik Qvoutrup og Michael Kristiansen (Bilag 5,s. 61).

Claus starter med sige, at han med 'god samvittighed kan sige at jeg lagde for' og dermed er han stolt og positiv over spindoktorer, og dermed finder han spindoktorer bidrager til interaktionen mellem parterne og kan lide den udvikling de har gennemgået.

Journalister og spindoktors tanker om professionalisering af politikere

Journalister og spindoktor er positiv stemt omkring professionalisering og spindoktorer.

Det tror jeg har været med til at kvalificerer debatten, det tror jeg helt bestemt. Jo flere diskussioner politikerne kan have om hvad de går og mener og siger, jo bedre er det. Jeg ved godt der er en holdning til at spindoktorer får politikere til at sige noget mindre sludder, men det tror jeg slet ikke på. (..). Så meget af den rådgivning der er generelt, det er jo at kvalificerer den person man arbejder med den man rådgiver, det er jo for at gøre vedkommende bedre. Så jeg er helt sikker på det er med til at gøre debatten bedre, fordi der er nogle professionelle mennesker der stiller krav, der stiller udfordringer og kvalificerer de budskaber politikerne nu har tænkt sig at sige så det er mit udgangspunkt. Jeg ved godt der er mange der tænker: hvad fanden snakker du om men det er mit udgangspunkt helt sikkert. Jeg tror på at mennesker bliver bedre af at have rådgivere(Bilag 2,s.7).

Michael mener således, at spindoktorer har været med 'til at kvalificerer debatten' og politikerne bliver bedre ved at have rådgivere, og derfor mener Michael også, at de bidrager til udviklingen og interaktionen mellem parterne, da debatten bliver mere kvalificeret. Journalisterne er også overvejende positive overfor spindoktorer. Ask siger:

Jeg synes diskussionen om spindoktorer er noget overvurderet, på den måde at det ville jo være helt bizart hvis de ikke var der, hvis ministre og partiledere ikke havde nogle særlige rådgivere, som hele tiden sørger for deres logistik, som hele tiden sørger for sparring uanset hvad det handler om, (...)men de dygtigste af dem og langt de fleste af dem lever et liv som jeg mener medierne kan være umådelige tilfredse med. Det betyder at der er en form for adgang til ministre eller til partiledere, som jo ellers ville være umulige at komme i nærheden af(Bilag 3,s. 43).

Dermed er Ask positiv omkring spindoktorer, og synes de kvalificerer debatten og bidrager til interaktionen, da de gør det nemmere at komme i kontakt med politikerne.

Da jeg spørger Peter omkring spindoktorer, ytrer han ikke en holdning til disse, men henviser til at han finder politikerne fokuserer mere på meningsmålinger. Dermed kan det siges, at denne gruppe er overvejende positiv for både professionalisering af politikerne og af spindoktorer og mener, at dette bidrager til interaktionen og har påvirket udviklingen i en god retning.

Fælles træk og forskelle ved de to grupper

Det er kun den ene politiker der ligesom journalister og spindoktor er positiv overfor spindoktorer og mener, de har bidraget til interaktionen. Dog er alle parter om, at spindoktorerne og brugen af dem har gennemgået en udvikling og er blevet mere brugt end tidligere.

4.4.2 Professionalisering af journalister

Politikernes tanker om professionalisering af journalister

Professionalisering af journalister kommer til udtryk ved fremkomsten af kommentatorer.

Politikerne finder kommentatorer decideret ødelæggende for interaktionen. Bl.a. siger Claus:

De påvirker den desværre for meget og altså det er jo en fuldstændig ansvarsfri rolle de har. De kan forklare hvad partierne mener og det står jo udelukkende for deres regning, men fremstår på en eller anden måde som noget objektivt, noget intuitivt. Det er jo efter min smag en meget vanskelig konstruktion.(Bilag 5,s.71).

Dette er hans kollega Orla fuldstændig enig i:

De står, for mig, for noget af det meste trælse i nyhedsformidlingen der gør at politikere garderer sig med spindoktorer for at kunne håndtere kommentatorerne. Så får man et helt lag af nogen der underholder hinanden med at holde hinanden i skak(Bilag 6,s. 87)

Dermed er begge politikere enige om, at kommentatorrollen har gennemgået en udvikling fra ikke eksisterende og bidrager på ingen måde til interaktionen.

Journalister og spindoktors tanker om professionalisering af journalister

Det er nødvendigt for mig at påpege, at personerne i denne gruppe alle tre i mere eller mindre grad fungerer som kommentatorer, og dermed ikke nødvendigvis er neutrale i deres udtalelser. Parterne er alle enige om, at kommentatorer er vigtige og relevante for debatten og interaktionen. Bl.a. siger Peter:

Så har vi den der kommentatorting, lad os bare tage tirsdagsspørgetimen, hvor vi har kommentatorer inde der fortæller os hvad vi skal vente og se og ringer til forskellige mennesker og hører; hvor ligger i vægten henne hvis I kan få lov også har vi politikernes reaktion direkte bagefter og det skaber jo så sin egen lille begivenhed på en nyhedsmedie (...)nu vil folk selv opleve det(Bilag 4,s. 49).

Her påpeger Peter, at 'folk selv vil opleve det', og at inden spørgetimen i folketinget kommenterer de på 'hvad vi skal vente'. Peter kan se, at kommentatorerne bidrager til en forståelse af interaktionen og oversætter for folk der gerne selv vil opleve politikerne. Ask mener også kommentatorerne er vigtige for debatten:

(..)jeg synes på mange måder er vi er et resultat af topstyringen i partierne i og med det er så få mennesker der udtaler sig i dag på partiernes vegne, at der er så hermetisk lukket for hvad der foregår af interne diskussioner i partierne er det ligesom nødvendiggjort at der kommer sådan nogen som os som har en bred acces til politikerne, som ved hvad der rører sig i folketinget netop fordi vi snakker udenfor referat med dem alle sammen og de fortæller os hvad der foregår og hvilken diskussioner der er. Der er behov for at nogen kan fortælle hvad der sker når alle kommer ud fra gruppemødet og enig så kan jeg sige: Jamen jeg ved at der har været enorme diskussioner

og de uenige men de kommer alle otte ud og støtter op om formanden. Det er der behov for at nogen kommer og siger, fordi det er der ikke andre der vil(Bilag 3,s.42).

Aks siger at 'de er et resultat af partierne' og de 'fortæller hvad der foregår' og går bag om scenen. Dette synes Ask er vigtigt, da det giver et bedre indblik i politikerne og dermed bidrager de, i hans optik, også til interaktionen.

At kommentatorer åbner op er noget Michael er enig i, dog ved er han usikker på påvirkningen:

Det tror jeg er kommet for at blive fordi der er en eller anden der skal oversætte hvad der bliver sagt og det synes jeg egentlig er meget godt hvis man gør det kvalificeret så er det jo også fint(Bilag 2,s.22)

Michael mener de 'indgår' og at 'omgivelserne altid vil påvirke ens mening', samtidig mener han 'det er kommet for at blive' og han er positiv overfor kommentatoren, ligesom resten af denne gruppe og mener det at er kommet, som en del af udviklingen er godt for interaktionen.

Fælles træk og forskelle ved begge grupper

Umiddelbart er der ingen fællestræk ved grupperne, da politikerne er negative overfor kommentatorer og journalisterne/spindoktor er positive stemt. Parterne er dog enige om at de har gennemgået en udvikling og bidrager på den ene eller måde til interaktionen.

4.4.3. Den kritiske journalist

Politikernes tanker om den kritiske journalist

Angående den kritiske journalist mener politikeren Orla at denne engang imellem 'kammer over' når det kommer til dækning af magthaverne: "På nogen stræk ja. Altså man skal være kritiske overfor magthaverne, det skal der ikke herskes tvivl om men når man det bliver gjort til spørgsmål om en persons hæderlighed, så kammer det over"(Bilag 6, 78). Dermed påpeger Orla at den kritiske journalist har bidraget til interaktionen men ofte kan være for kritisk i sin interaktion.

Den anden politiker Claus, påtaler ikke den kritiske journalist.

Journalisterne og spindoktorens tanker om den kritiske journalist

Journalisterne og spindoktoren finder den kritiske journalist vigtig og mener at denne sammen med interaktionen har gennemgået en udvikling. Ask reflekterer på følgende måde over den kritiske journalist:

(..)man kan sikkert også finde eksempler på at den kritiske journalistisk vilkår er blevet ringere og har brug for at lave kolon historier: altså de der konservative, kolon, et eller andet eller Helle

Thorning, kolon, et eller andet, hvor man før i tiden lavede hele historier og kom hele vejen rundt før man publiceret hvad man havde(Bilag 3,s.28).

Ask siger 'hvor man før i tiden lavede hele historier' og mener dermed at den kritiske journalist har udviklet sig i en retning hvor den ikke bidrager voldsomt til interaktionen men stadig er vigtigt. Parterne er enige om at den vigtigste opgave for journalister er at forholde sig kritisk til alle parter af magthaverne for at bidrage bedst muligt. Hertil siger Peter at "der er det jo så den kritiske journals holdning ikke kun at huske og stille kritiske spørgsmål ikke kun til ministeren men også til den der angriber ministeren"(Bilag 4,s.51).

Michael mener også at mange politikere misforstår den kritiske journalist og reflekterer:

(...)men du vil helt sikkert finde politikere der vil sige de føler det er sådan fordi de forveksler kritisk journalistik med folk der ikke kan lide dem, hvilket jo er to vidt forskellige ting og det er mediernes opgave at forholde sig kritisk overfor politikere og det er sådan set deres væsentligste opgave(Bilag 2, s.12)

Parterne i denne gruppe omtaler den kritiske journalist som vigtigt, dog har den gennemgået en udvikling der gør at de nu har mistet lidt af sin påvirkning af interaktionen.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Parterne er enige om den kritiske journalist er en vigtig del af debatten og at det for det meste er vigtigt for interaktionen at denne er tilstede. Dog mener politikere, at de kritiske journalister nogen gange godt kan blive for kritisk og dermed ikke bidrager til interaktionen.

4.4.4 Opsamling

Angående professionalisering af politikere er parterne enige om at denne er sket, dog er de ikke enige om hvorvidt det er positivt eller ej. Den ene politiker, der ikke selv har en spindoktor, er meget imod dem og mener de ødelægger interaktionen hvorimod den anden politiker, der har startet hele professionaliseringen af politikere, og spindoktoren og journalisterne er meget positive overfor dem og mener de er nødvendige for at politikere kan stå imod det mediepres de møder i dag.

Angående professionalisering af journalisterne er parterne helt adskilt. Politikerne synes kommentatorerne er decideret negative og ødelægger og forplumre interaktionen mellem parterne, hvorimod journalisterne og spindoktoren synes det er positivt og sundt for interaktionen og oversætter til befolkningen og derfor ikke bidrager til et forfald.

Angående den kritiske journalist er de igen delte. Politikeren synes i og for sig den kritiske journalist er vigtig, dog finder han tit det kammer over. Hvor journalisterne og spindoktoren synes de kritiske journalist er i problemer og er nød til at stramme an. Dog er alle interviewpersoner enige om at den kritiske journalist er positiv for debatten i helhed og for interaktionen mellem parterne.

4.5. Unoder

I det sidste tema vil jeg beskrive interviewpersonernes syn på de forskellige former for unoder, der kan opstå i debatten og deres betydning for udviklingen af interaktionen mellem politikere og journalister. Jeg har her opstillet 4 detailtemaer, hhv.: 1) Mediernes negativitet, 2) Mistillid, 3) Brug af afledning og 4) Tonen i debatten.

4.5.1. Mediernes negativitet

Politikernes tanker om mediernes negativitet:

Politikerne mener at medierne har en tendens til at være negative nøjagtig som politikerne har. Claus italesætter det på følgende måde:

Jamen det er fordi der er meget hykleri i de her ting. Det er ligesom i det politiske så siger alle at det og føre negativ politisk kampagne det er så dårligt og det skal man ikke. Man skal kun føre positiv kampagne, men enhver idiot der beskæftiger sig med politik ved at det der virker er de negative kampagner. (...)Sådan oplever folk det jo ikke også, men vi køber dem jo alligevel og jeg tvivler på at de vil købe en menighedsblad der kun havde glade budskaber(Bilag 5,s.66).

Dermed siger Claus at 'det der virker er de negative kampagner' og at han 'tvivler på at de vil købe en menighedsblad der kun har glade budskaber' og dermed mener Claus at både politikerne og medierne, giver borgerne hvad de vil have og forholder sig ikke til om hvordan det påvirker interaktionen. Orla vurderer også at negativiteten er det borgerne vil have:

(...)man kan aldrig komme på 10 – nul i den undersøgelse der skal være noget af det man synes der er en negativitet. Omvendt så synes jeg lidt der er en tilbøjelighed til altid at spille kortet med der nogen der ikke har reelle hensigter, men godt at det har et publikum mediemæssigt. Det er jo noget man diskutere i frokosten pausen; der kan I se det er også nogle skiderikker vi har. I stedet for at få tegnet nogle af nuancerne på det også(Bilag 6,s.84).

Orla kan nikke genkendende til at borgerne vil have noget at 'snakke om i frokostpausen' og dermed anderkender begge politikere at dette bidrager til interaktionen og udviklingen.

Journalisternes tanker om negativitet

Journalisterne har den opfattelse af at medierne godt kan være negative, men at dette skyldes borgernes ønsker. Bl.a. siger Ask:

Jamen jeg kan sagtens forstå det og man kan sige alt historie fortælling i verden er båret af konflikt. Vi gider ikke se en film eller læse en bog hvis der ikke er en konflikt af en art, et spændingsmoment som vi gerne vil have forløst og således også med journalistikken, den er båret af modsætninger og hvad ved jeg. Også synes jeg det er vigtigt at sige at politik er defineret af holdningsforskelle, altså der nogen der slås om magten, ikke som et mål men som et middel til at nå sine politiske mål, magt er et middel til at nå sit mål(Bilag 3,s. 36).

Her italesætter Ask at som en naturlig del af samfundet og dermed udviklingen er verden blevet båret af konflikter. Politik er i Ask' optik, 'defineret af holdningsforskelle' og dermed bliver interaktionen en smule negativ. Dette er dog en del af udviklingen. Asks kollega på den modsatte kanal siger:

Man kan sige at medierne mest interessere sig for de historier der rummer et problem, noget der for galt. Vi laver sjældent historier på at det går godt, det sker. Men man fokuserer mere på dem der er faldet ud af dagpengesystemet end dem der har fået job.(Bilag 4,s. 55).

Her siger Peter at de historier der har størst interesse er dem 'der rummer et problem' og at der pr. natur bliver spekuleret mere i. Begge journalister antyder at det altid har været sådan, hvilket Michael siger eksplicit: "jeg synes bare ligesom jeg kan fornemme, altså jeg synes ikke nyhederne er blevet mere negative. Det synes jeg faktisk ikke det er, jeg synes faktisk at de er blevet en anelse mere nuancerede(...)"(Bilag 2, s.15).

Parterne er enige om at medierne har en negativ slagside, men samtidig mener de at dette skyldes at det er hvad borgerne vil have og dermed bliver interaktionen negativ, da det ellers ikke ville sælge til borgerne. Samtidig er de af den observans at det altid har været således og dermed ikke har bidraget til udviklingen.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Begge grupper er enige om at medierne kan være negative og de er også enige om at det ofte er borgernes skyld, da begge sider 'giver borgerne hvad de vil have'. Det virker ikke til de ser det som et problem eller noget negativt, men bare som noget der er en del af interaktionen og dette har heller ikke gennemgået en udvikling men altid været en del af udviklingen.

4.5.2. Mistillid

Politikernes tanker om mistillid

Politikerne er her enige om at begge parter har et problem, dette italesætter Claus ved at sige:

For politikernes vedkomne er det jo klart at når du er igennem sådanne diskussioner omkring løftebrud og du holder ikke hvad du lover og hvorfor sagde du det og gjorde du noget andet, det slider selvfølgelig på troværdigheden, det gør det. Hvor omvendt eller parallelt med det slider det jo også på troværdigheden når aviser hænger folk ud og det viser sig at være uretfærdigt og sådan nogle ting der eller man syntes at det simpelthen er at gå over stregen men alting er jo en balance gang ikke også, (..)(Bilag 5,s.67).

Her peger Claus på at politikerne får problemer når der snakkes 'løftebrud' og når medierne 'hænger folk uretfærdigt ud' og dermed henviser han til, at det er op til medierne og politikerne sammen at få borgernes tillid tilbage. Samme holdning deler Orla og anser at:

Altså der er ingen tvivl om begge grupper har et ordentlig stykke plasterarbejde at gøre og problemet er at det kun kan løses hvis parterne samarbejder, de er jo uløseligt bundet sammen og det er et problem fordi det er med til at gøre det til noget suspekt at diskutere hvordan vi har indrettet vores samfund og det synes jeg er grundlæggende træls. Det er et problem at begge grupper figurerer så lavt(...)(Bilag 6,s.85).

Begge parter finder det problematisk og et dårligt bidrag til interaktionen.

Journalister og spindoktors tanker om mistillid

Parterne er ikke helt enige i dette emne, to af dem er enige om at medierne har et problem, hvor den sidste ikke mener det eksistere. Ask er den der ikke tror på at præmissen om at journalister og politikere udviser mistillid eller udsættes for den:

Jamen de der undersøgelser, jeg tror simpelthen ikke på dem. Argumentet med at man ikke skal tro på hvad der står i avisen, jamen folk tror i den grad på hvad der står i avisen. Men når de så bliver spurgt; stoler du på det der står i aviser? Så er det nej, de der journalist banditter, men det gør de. Når folk sætter sig ned og ser TV-avisen, så tror de 100% på det der kommer ud af TV-avisen, som i øvrigt er brandet til det mest troværdige i TV og jeg kan love dig for at de tror på det og det er også derfor de bliver så rasende hvis de finder ud af efterfølgende at vi har lavet en fejl eller at det kan diskuteres om det var rigtigt det der blev sagt. Så grundlæggende tror jeg at folk har en stor tillid til det de får af vide i medierne. Det er jeg sgu ret sikker på(Bilag 3,s.37)

Spindoktor Michael mener mere at problem ligger ikke så meget i om tilliden er væk men mediernes reaktion på selvkritik:

Har medierne et troværdighed problem? Jeg tror i virkeligheden at det største problem medierne er at de er ufattelige dårlige til selverkendelse, hvis man er i tvivl om det kan man bare åbne for presselogen på TV2 søndag formiddag. Den bortforklarings mekanismer der bliver udfoldet på at fortælle – det kan godt være det der stod var helt forkert, men det var det så alligevel ikke. Journalister er de værste mimoser når det handler om kritik(Bilag 2,s.16).

Dermed tror Michael at grundet mediernes 'ufattelige dårlige' evne til selvkritik gør at medierne har et problem og dette er medvirkende til at tilliden forsvinder. Peter er, ligesom Ask, ikke så bekymret for de undersøgelser, men synes det er et problem:

I alt den tid jeg har været i mediebranchen, der har journalister ligget lavt og der kan jo være mange forklaringer. Det er klart kravet til os må være at vi er så præcise som muligt og så korrekte som muligt(Bilag 4,s.56).

Dermed konkluderer Peter at medierne 'altid har ligget lavt' og at medierne bare skal 'være så præcise som mulige'. Parterne er dermed enige om at det påvirker interaktionen at der udvises

mistillid til de to erhverv, men vurderer ikke der er foretaget en udvikling på dette punkt, men altid har været en del af interaktionen og dermed altid har bidraget til dette.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Begge parter er enige om at det er et problem at deres gensidige tillid og tilliden til deres erhverv er i bund, dog er de enige om at medierne selv bærer en stor del af skylden og det samme med politikerne at de også selv bærer en del af skylden.

4.5.3 Tonen i debatten.

Politikernes tanker om tonen

Begge parter er enige om at tonen trænger til en ny udvikling og at tonen har en negativ påvirkning af interaktionen både internt og eksternt. Claus siger:

Det er et svært spørgsmål, altså man må vel sige at tonen i samfundet på mange måder er blevet, ved ikke om man skal bruge udtrykket rå, altså du kan jo bruge forbandelser og beskyldte folk og lyve og sådan nogle ting. Det var nok mere afdæmpet før i tiden, men altså debatten afspejler jo samfundets udvikling.(...) Jeg tror ikke at man kan lave nogen adskillelse mellem at politikere og medier skulle gå i spidsen i det der. Jeg tror at tonen i al almindelighed er blevet mere ubarmhjertig(Bilag 4, s. 67)

Claus er af den opfattelse af at tonen var 'mere afdæmpet før i tiden' men det at debatten er blevet mere hård skyldes udviklingen i samfundet, hvor tonen generelt er blevet mere 'ubarmhjertig'. Claus' kollega Orla er helt enig med ham og mener samtidig at begge parter bærer skylden, dog har medierne, i hans optik, en tendens til at gøre tonen mest rå: "Jeg tror at vi alle sammen er med til at gøre den mere rå. Og specielt fremmeddiskussionen er med til at gøre mere rå, hvor vores presse kører fuldstændig sensationsjageri"(Bilag 5,s. 86).

Journalister og spindoktorens tanker om tonen

Journalisterne og spindoktorens tanker om tonen er enige om at tonen er blevet mere hård og at, det til dels skyldes de sociale medier. Ask siger:

Jeg synes tonen som sådan i den offentlige debat i Danmark har en tendens til forråelse det må jeg sgu sige. Det er sådan en personlig betragtning jeg vil sige, det er blevet så nemt at debattere med hinanden i det offentlige rum og de mails jeg kan få på Facebook eller de Twitter beskeder jeg kan få fra folk jeg ikke kender, jamen de er grænseoverskridende uforskammet og altså voldsomme, ikke at jeg får så mange af dem men jeg får dem engang imellem.(Bilag 3,s.35)

Ask påpeger at tonen har en 'tendens' til forråelse og at grundet de sociale medier er det blevet, 'nemt at debattere med hinanden' og han konstaterer at mange af de klager han får er voldsomme. At tonen på de sociale medier er hård er noget spindoktoren Michael kan nikke genkendende til:

Så du spørger om tonen er blevet mere skinger, ja det er den på de der sociale medier men det er meget interaktionen mellem politikerne og deres følgere. Jeg synes ikke den er blevet mere skinger politikerne imellem. Tværtimod(Bilag 2, s. 18)

Her påpeger Michael at 'tonen er blevet mere skinger' og fastslår at det i hans optik kun foregår på de sociale medier og dermed mener begge parter, at det ikke påvirker den interne interaktion mellem journalister og spindoktor.

Peter italesætter ikke hvordan han finder tonen.

Begge parter er enige om at tonen og det at den er blevet mere hård er negativt for udviklingen af den generelle interaktion, dog mener de ikke den påvirker internt, men mere mellem borgerne, medierne og politikerne.

Fællestræk og forskelle ved de to grupper

Begge grupper er enige i at tonen er blevet mere hård, dog synes journalisterne ikke det sker internt mellem journalist og politiker eller politikere og politikere.

4.5.4 Opsamling

Alle mine interviewpersoner synes medierne har en tendens til at være mere negative. De er også alle enige om det er problematisk, dog finder de det hyklerisk da parterne ofte finder at det er negativiteten der sælger og dermed det borgerne vil have. Parterne mener der er sket en udvikling og tonen med tiden er blevet mere rå.

Angående tilliden mellem medierne, politikerne og journalister, kan jeg konkludere der er stor respekt mellem mine interviewpersoner internt, dog er de enige om at det er et problem at deres erhverv ligger i bund hvad angår tillid og at deres indbyrdes forhold bliver af borgerne opfattet kritisk og fyldt med mistillid. Samtidig mener partnerne også at de til dels selv er skyld i det, grundet løftbrud, løgnagtige historier og manglende selvkritik.

Alle mine interviewpersoner er enige om at debatten er blevet mere rå og at det er ødelæggende for debatten og interaktionen.

4.6 Opsamling på analysekapitlet

Alle interviewpersonerne er enige om at interaktionen mellem dem internt har gennemgået en udvikling. Der er kommet et stigende medietryk, samtidig med at journalisterne og politikerne har fået en distance til hinanden. Parterne er dog uenige om hvorvidt det er negativt eller positivt. Endnu en del af udviklingen er mediernes partiskhed, som har udviklet sig fra at være en omnibuspresse, der tilhørte bestemte partier til nu at være upartisk. Endeligt kan det konkluderes omkring mediernes position som den fjerde statsmagt at denne har udviklet sig til at være voldsom svækket.

Teknologien har bidraget til udviklingen ifølge alle mine interviewpersoner. Bl.a. har monolets brud og TV'ets fremkomst har en direkte konsekvens i forbindelse med medietrykket, og der er kommet flere kanaler politikerne og journalisterne skal forholde sig til. Endnu en ting teknologien har bidraget med er de sociale medier, der ydermere har påvirket medietrykket og skabt en ny form for ufiltrerede nyheder og dermed interaktion, da politikerne kan tale direkte til borgerne. I

forbindelse med monopolets brud er der kommet flere nichekanaler, da alle har bidraget til en mere dybdegående interaktion.

Kommercialiseringen har ifølge mine interviewpersoner bidraget til udviklingen af interaktionen. Efter at teknologien har øget konkurrencen mellem medierne, er alle medier blevet mere økonomisk fokuseret og dermed har dette en påvirkning på interaktionen. Dog vurderer journalisterne at det ikke har ændret interaktionen voldsomt. Endnu et emne i forbindelse med kommercialiseringen omhandler mediernes behov for at dikterer interaktionen. Dette er ikke noget nogen af parterne finder det store bidrag i, da fire ud af fem mener det er en vekselvirkning. Til sidst er personfnidder og sensationsjagten, i håb om at sælge flere aviser eller få flere seere, et element der altid har været en del af interaktionen og dermed ikke noget der har ændret interaktionen.

Professionaliseringen af hhv. politikerne og journalisteren har bidraget til interaktionen, da der nu er kommet spindoktor som bindeled mellem politiker og journalister, og kommentatorer er kommet mellem journalister og borgerne. Dog er parterne på ingen måde enige i om hvorvidt det er positivt eller negativt for interaktionen.

Det sidste emne, der har bidraget til udviklingen af interaktionen er unoder i forbindelse med interaktionen. Her mener alle interviewpersoner at medierne har en negativ slagside, dog vurderer de at medierne afspejler samfundet og som et led i kommercialiseringen er medierne nødt til at behage borgerne. Derudover er tilliden mellem borgerne og medierne/politikerne meget lav, hvilket interviewpersonerne kan nikke genkendende til og mener til dels det er selvforskyldt. Til sidst formulerer alle mine interviewpersoner at interaktionen mellem borger og medier/politikerne er blevet mere rå og negativ.

5. Diskussion

En politiker er ansvarlig for skibet, men ikke for bølgerne.

Abraham Lincoln

i dette kapitel vil jeg dels diskutere nogle metodiske forbehold, dels diskutere mulige implikationer af mine fund.

5.1. Metodologiske forbehold.

I dette speciale har jeg interviewet fem forskellige mennesker, der alle arbejder indenfor politik. Dog har jeg under mit arbejde med analysen overvejet visse forbehold, der må tages. Jeg stiller indimellem spørgsmål, som min interviewperson kan have svært ved at forholde sig neutralt til, f.eks. angående deres egen beskæftigelses bidrag til debatten. Her vil de som regel svare at deres erhverv er vigtigt for debatten, da de ellers italesætter sig selv som overflødige. Derudover kan de have svært ved at skelne tingene fra hinanden, hvilket bl.a. kan ses hvor jeg spørger om hvilken rolle kommentatorer har haft i debatten. Ask, Peter og Michael svarer alle tre på det, og alle tre fungerer i deres job som kommentatorer på forskellige kanaler og dermed vil de finde deres job vigtigt. Dog reflekterer Ask over at der er ved at være mange kommentatorer, men alligevel finder han sit job vigtigt. I bagklogskabens lys, kunne jeg have bedt netop de tre personer om at reflekterer over dette og dermed have fået et, måske mere objektive svar eller have valgt journalister og spindoktorer der ikke samtidige fungere som kommentatorer. Dog vælger jeg at tro, interviewpersoner ikke kun har svaret ud fra deres jobfunktioner men også svarer ud fra hvad de oprigtigt tænker.

Mit valg af politikere har også påvirket det endelige resultat. I og med jeg har valgt to ældre herre fra hver sin fløj, er der visse emner, som f.eks. de sociale medier de har svært ved at forholde sig til, da de ikke bruger disse. Derudover virker de en smule sat i deres holdninger og har svært ved at se fornyelsen i de sociale medier. Derudover er de begge meget historisk præget, hvilket bliver tydeligt gjort når det kommer til spørgsmålet om DR og deres politiske orientering.

En anden måde at have gjort mine interviews mere repræsentative ville have været at få nogle kvinder til at udtale sig omkring diverse spørgsmål. Dog har det været svært at finde kvinder, der har været i politik i længere tid, og de kvinder der var har ikke ønsket at deltage. At have fået en kvindestemme med kunne have givet et andet blik og synspunkter på de forskellige spørgsmål, da de måske oplever debatten og interaktionen på en anden måde end diverse mænd.

5.2. Implikationer

Resultatet til mit speciale har givet anledning til at overveje hvilke ting de forskellige interviewpersoner kunne gøre bedre for at forbedre debatten. En af de ting jeg observerer er dialogen omkring spindoktorer. Her er bl.a. den socialdemokratiske politiker meget modstander af disse, hvilket kan skyldes at han ikke har et kendskab eller behov for dem og dermed ikke kan se funktionen i dem. Han synes interaktionen bliver dårlig ved brug af spindoktorer hvorimod hans kollegaer, der arbejder med dem hverdag finder dem brugbare. Et løsningsforslag kunne være at de politikere der ikke har kendskab til spindoktorer får det ved at samarbejde med dem, der er ansat for partiet. Dette kunne skabe en forståelse for det arbejde spindoktoreren lægger i den politiske debat.

Et andet emne hvor der er stor uenighed er omkring mediernes partiskhed. Her mener den højreorienteret politiker at en kanal som DR er venstreorienteret og dermed konsekvent modstander af hans parti, hvilket for ham bunder i noget historisk hvor nogle medier, måske havde en politisk slagside. Dette er noget jeg aldrig tror parterne vil ændre, da det altid vil være historiske betinget og politikere vil altid føle sig uretfærdigt behandlet af visse medier. Dette er noget der er meget personrelateret og dermed ikke noget der kan findes en universel løsning på.

Ang. tonen i debatten er alle parter enige om at denne er blevet meget dårlig og rå. Dog bider de fleste mærke i at den hårde tone i debatten mest er borger og politiker/journalister imellem og ikke mellem politikerne internt eller mellem journalister og politikere. Denne hårde tone mellem borgerne og magthaverne udspiller sig i den grad på de sociale medier, der kan ses som en ufiltreret og nem måde at få afløb for sine frustrationer. Her kunne en løsning være at politikere og journalister går foran og altid taler pænt til hinanden. Fordi selvom de ikke er hårde ved hinanden på de sociale medier, kan de nemt under debatter eller interviews komme til at tiltale hinanden med et grimt sprog, hvilket smitter af på befolkningens tone. Samtidig bærer tonen tydelig præg af at befolkningen ikke har den store tillid til magthaverne, grundet fejltagte historier og løftbrudssager. Hvis disse blev minimeret ville tonen dermed også ændres. I min optik har tonen dog altid været således mellem magthavere og borgerne, men efter de sociale medier er denne blevet mere tydelig da det nu ligger til offentlig skue.

6. Konklusion

Selvros er den eneste sikre påskønnelse, et menneske kan regne med.

Svend Auken

Min problemformulering lyder som følgende:

Oplever politikere og journalister en udvikling i interaktionen mellem dem og hvilke faktorer mener de har bidraget hertil?

Gennem mit projekt kan jeg konkludere, at parterne har oplevet en udvikling i interaktionen, der har ændret sig. Parterne oplever interaktionen som overvejende god dog med store faldgruber.

Forskellige ting har bidraget til udviklingen i interaktionen, bl.a. mener mine interviewpersoner at teknologien har ændret interaktionen herunder specielt sociale medier, der har gjort interaktionen mellem borgere og politikere mere nærværende og med nichekanaler er interaktionen blevet mere dybdegående.

Angående kommercialiseringen, er mine interviewpartere uenige, da de ikke føler medierne er underlagt kommercialiseringen men mere fokuserer på historierne fremfor salget.

Professionaliseringen af politikerne har ifølge mine interviewpersoner demokratiseret debatten, da denne professionalisering har gjort politikerne bedre. Angående professionalisering af journalisterne er der stor uenighed om hvorvidt det er et positivt bidrag til interaktionen.

Det sidste bidrag er unoder, der har bidraget negativt til interaktionen, da disse påvirker negativt.

Litteraturliste

A lie gets halfway around the world before the truth has a chance to get its pants on.

Winston Churchill.

Bøger:

- Bang, S.(2012) Kommercialiseringen er den største udfordring. I: Haagerup, U. (RED) *En konstruktiv nyhed – Et opgør med pressens negative verdenssyn.* (S. 95-103) (1. Udgave) Forlaget Ajour
- Blicher Bjerregård, M., Ørberg, E. (2012) Den særlige rådgiver – central og meget ensom. I: Bluhme, K.(RED) *Christiansborg og journalistikken – Åbenhed eller lukket kredsløb.* (S. 87-97) (1. Udgave) Forlaget Ajour.
- Bourdieu, P(1998) *On television and journalisme* (1.udgave) Pluto Press
- Bruhn Jensen, K. (2008) *Medier og samfund – En introduktion* (3. Udgave) Forlaget Samfundslitteratur
- Dyberg Larsen, J. (2012) Man skal kravle, før man kan gå. I: Bluhme, K.(RED). *Christiansborg og journalistikken – Åbenhed eller lukket kredsløb.* S. 57-65) (!.udgave). Forlaget Ajour
- Espersen, S.(2012) Slip aldrig magten, kollegaer. I Bluhme, K.(RED) *Christiansborg og journalistikken – Åbenhed eller lukket kredsløb.* (S. 21-37)(1 Udgave) Forlaget Ajour.
- Habermas, J. (1962): *Borgerlig Offentlighed.* København, Informations forlag
- Hjarvard, S.(2008): *En verden af medier – medialisering af politik, sprog, religion og leg.* (1.udgave) Samfundslitteratur
- Jespersen, J.(2009) Kritisk realisme – teori og praksis. I: *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne på tværs af fagkulturer og paradigmer.*(S.145-173) Roskilde Universitetsforlag
- Juul Christensen, J. (2008) Sådan vinder man (måske) det næste valg. I: Bluhme, K(RED). *Christiansborg og journalistikken – Åbenhed eller lukket kredsløb.* (S. 141-155)(1. Udgave) Forlaget Ajour
- Jordansen Nielsen, P.(2013) *Journalistikkens udvikling*, 9 semesters projekt, Aalborg Universitet
- Jørgensen, O. (2012) Dem politiske magt, som ingen må tjekke. I: Bluhme, K.(RED) *Christiansborg og journalistikken- Åbenhed eller lukket kredsløb.* (S. 141-155) (1. Udgave) Forlaget Ajour
- Kock, C.(2013): *De svarer ikke- fordummende usikke i den politiske debat.* ISBN 9788702147407
- Kvale, S., Brinkmann, S.(2008) *Interview- Introduktion til et håndværk*, (2. Udgave) Hans Reitzels Forlag
- Zhang, Y. Og Wildemurth, B.M.(2009) Qualitative analysis of content I *Applications of social research methods to questions in onformation and library science*, (S. 308-319)

Links

- Clemmensen, L.H.(2015.24 marts) *Claus Hjort Frederiksen* Lokaliseret 8 april 2015 på:
www.ft.dk/folketinget/findmedlem/vclhfr.aspx
- Clemmesen, L.H(2005 24. Marts) *Orla Hav* Lokaliseret 8 april 2015 på:
www.ft.dk/folketinget/findMedlem/SORHA.aspx
- Mortensen, F.(1975) *Habermas' offentlighedsmodel*. Lokaliseret 13 maj 2015 på:
www.sites.google.com/site/danskfag/modeller/habermas-offentlighedsmodel

Citater

- Auken, S. (?) *Udvalgte danske citater*. Lokaliseret 26 maj 2015 på: www.udvalgte-ordsprog.dk/danske-citater.htm
- Churchill, W.(2001) *Winston Churchill quotes*. Lokaliseret 19 maj 2015 på:
www.brainyquote.com/quotes/quotes/w/winstonchu103564.html
- Davie, M(?) *Politik* Lokaliseret 26 maj 2015 på: www.quote.dk/citater.aspx?id=8&side=7
- Fafner, H.(2009) *Tretten udødelige citater 2* Lokaliseret på 18 maj 2015 på:
www.historienet.dk/hans-henrik-fafner/tretten-udodelige-citater-ii.OC
- Lincoln, A.(?) *Politik* Lokaliseret 20 maj 2015 på: www.quote.dk/citater.aspx?id=8&side=2
- Morley, J.(?) *Politik* Lokaliseret 19 maj 2015 på:
www.citatlisten.dk/citat.asp?valg=find&tekst=poltik
- Schlüter, P.(1989) *Er "sådan er det jo" et af de bedste politiske citater gennem tiden?* Lokaliseret 19 maj 2015 på:
www.borsen.dk/nyheder/politik/artikel/l/290023/er_saa_dan_er_det_jo_et_af_de_bedste_citater_gennem_tiden.html